

کتاب^۷ خروج

به زبان گیلکی

۱۴۰۰ شمسی

gilakmedia.com

حق چاپ محفوظ است. در صورت استفاده از تولیدات،

لطفا نام وبسایت عنوان شود.

خروج

ایسرائیل اسیری

۱ ایسرائیل پسران نامان آشان ایسید کی هر کودام خوشان خانواده آمره یعقوب همراه بوبوستید و بوشوید مصر: ۲ رثوبین، شمعون، لاوی و یهودا؛ ۳ یساکار، زبولون و بنیامین؛ ۴ دان و نفتالی، جاد و آشیر. ۵ یعقوب نسل آدمان همه همه هفتاد نفر بید و یوسف جہ پیشتران مصر زندگی کودی. ۶ یوسف و تومام اون براران و هم نسلان بمرید ۷ ولی ایسرائیلی یان بارور و زیاد بوستیدی و آنقدر فراوان بوستیدی کی او سرزمین اوشان جا پور بوسته. ۸ بازین ایتا پادشای دیگر مصر حاکم بوبوسته کی یوسف نشناختی. ۹ اون خو مردوم بوگفته: «بیدینید، ایسرائیلی یان امی جا بیشتر و قویتر بوبوستیدی. ۱۰ اوشان آمره و حکمت مره رفتار بوکونیم، وگرنه جہ آنم ویشتر بیدی و اگه جنگی بر پا بیه، امی دوشمنان آمره همدس بیدی و امی آمره جنگ کونیدی و جہ ا سرزمینم فرار کونیدی شیدی.» ۱۱ پس مصری یان، بنی اسرائیل سر جور سرکارگرانی بدآشتیدی کی اوشان زور بیگید کی مجبور ببید اوشان ره کار بوکونید. بنی اسرائیل، فرعون ره فیتوم و رمسیس شهران بساختیدی کی انبار و تدارکات جا بیه. ۱۲ ولی هر چی ویشتر اوشان سختی دیدی، ویشتر زیاد و پخش بوستیدی جوری کی مصری یان بنی اسرائیل جا به وحشت دکفتیدی ۱۳ و اوشان مجبور کودیدی کی به زور کار بوکونید. ۱۴ اوشان مجبور کودیدی کی هر جور کار سخت انجام بدید، خشت زن و ملاط چاکودن مانستن و هر جور کار دیگر مزرعه دورون و اطوی بنی اسرائیل زندگی تلخ کودید. تومام ا اجباری کاران آمره بنی اسرائیلی یان مره بی رحمی آمره رفتار کودیدی. ۱۵ مصر پادشا، عیبرانی قابله یان کی اوشان نام شفره و فوعه بو، بوگفته: ۱۶ «هطو کی شومان عیبرانی زناکان زاکان بدونیا اوریدی، اگه بیده بیدی پسره اون بوکوشید، ولی اگه دختر بوبوسته، اون زنده وئلید.» ۱۷ ولی قابله یان خودا ترس بید و مصر پادشا فرمان انجام ندیدی و آهشتیدی پسر زاکانم زنده بمأنید. ۱۸ پس مصر پادشا قابله یان دوخواده و وأورسه: «چره ا کار بوکودید؟ چره پسر زاکان زنده و آهشتید؟» ۱۹ قابله یان، فرعون جواب بده بیدی: «عیبرانی زناکان مصری زناکان مانستن نی بیدی. اوشان پور قوت ایسید و قبل انکی قابله فارسه، زاک بدونیا اوریدی.» ۲۰ پس خودا قابله یان رحمت بوکوده و بنی اسرائیل قوم ویشتر و قویتر بوبوسته ۲۱ و چونکی قابله یان خودا ترس بید، خودا اوشان توانایی بده کی زایدار ببید. ۲۲ پس فرعون تومام مصری یان فرمان بده: «هر عیبرانی پسری کی بدونیا آیه، نیل روخان دورون تاودید ولی دختران زنده وئلید!»

موسی بدونیا امون

۲ ایتا مردای جہ خاندان لاوی ایتا دختر جہ خاندان لاوی آمره عروسی بوکوده. ۲ اون شکم اوساده و ایتا پسر بزّه. وختی بیده او زای خیلی قشنگه، سه ماه تومام اون قایم کوده. ۳ ولی چون نتانسته مدت زما ویشتری او زاک قایم کونه، ایتا حصیر زیبیل اوساده، قیر الابّه بوکوده، بازین زاک بنه زیبیل دورون و اون نیل روخان کنار، نیزار دورون آب سر بنه. ۴ او زاک خاخور جہ دور فندرسی کی بیدینه او زاک سر چی آیه. ۵ او وخت فرعون دختر بامو نیل روخان کنار کی خو سر و جان بوشوره و اون کنیزانم روخان کنار قدم زه بیدی. وختی زیبیل نیزار دورون بیده، خو کنیز اوسه کوده کی اون باوره. ۶ زیبیل واکوده و زاک بیده. زای گریه کودی و فرعون دختر دیل بوسوخته و بوگفته: «اون ایتا جہ عیبرانیان زاکه.» ۷ او زاک خاخور، فرعون دختر وأورسه: «بشم ایتا عیبرانی زنای باورم کی ا زاک شیر بده؟» ۸ جواب بده: «بوشو.» پس بوشو او زاک مار باورده. ۹ فرعون دختر او زناک بوگفته: «ا زاک ببر شیر بدن. ا کار دسمزد تر فادم.» پس او زنای، زاک خو آمره ببرده و اون شیر دیی. ۱۰ وختی

زای پیلہ تر بوستہ، اون مار اون برده فرعون دُختر ورجا و اون او زاک بفرزندى قوبیل بوکوده. اون موسی * نام بنه و بوگفته: «اون آب جا بیرون باوردم».

موسی فرار کونه شه سرزمین مدیان

۱۱ وختی موسی پیلہ بوستہ، ایتا روز بوشو بیرون خو قوم ورجا و بیده کی اوشان سخت کار کودن دریدی و اوپه ایتا مصری مرداک بیده کی اینفر جه اون قوم، ینی ایتا عیبرانی مرداک زئن دره. ۱۲ او دور و اطراف فندرسته و چون کسی او دور و ور نیده، او مصری مرداک بوکوشتہ و اون فورشن جیر قایم کوده. ۱۳ فردایی دوواره بوشو بیرون، بیده کی دو نفر عیبرانی، کس کس امره دعوا گیفتن درید و مقصر جا واورسه: «چره تی برار زئن دری؟» ۱۴ او مردای بوگفته: «چی کسی تر امی حاکم و داور بوکوده؟ خیال داری مر او مصری مرداک مانستن بوکوشی؟» موسی بترسه و خو دیل میان بوگفته: «رأس راسی همه بفامستید.» ۱۵ وختی فرعون ماجرائ بیشتاوستہ، سعی بوکوده موسای بوکوشه ولی موسی فرعون دس جا بوگورخته بوشو مدیان سرزمین ساکن ببه و ایتا چاه کنار بینیشته.

۱۶ مدیان کاهن هفتا دختر داشتی. او دختران بامو بید چاه کنار آبخور آب مره پور کونید کی خوشان پتر گلهی آب بدید. ۱۷ ولی چن تا چوپان بامویدی اوشان جه اوپه دور کودیدی، بازین موسی ویریشته، اوشان کومک بوکوده و اوشان گلهی آب بده. ۱۸ وختی اوشان و اگر دستیدی بخانه خوشان پتر رعویل ورجا، اون واورسه: «چره ایمرور زودتر و اگر دستیدی؟» ۱۹ اوشان جواب بدهیدی: «ایتا مصری مردای امر چوپانان دس جا نجات بده. اون حتی امره آب اوساده و گلهیم آب بده.» ۲۰ اوشان پتر واورسه: «اون کویه ایسه؟ چره اون اوپه تنها بنه بید؟ اون دعوت بوکونید باپه امی امره ایچی بوخوره.» ۲۱ موسی قوبیل بوکوده او مرداک ورجا بئسه، اونم خو دختر صفورهی موسی ره عقد بوکوده. ۲۲ صفوره ایتا پسر بدونیا باورده و موسی اون جرشوم * نام بنه و بوگفته: «سرزمین غربت دورون بیگانهیم.» ۲۳ چن سال بعد، مصر پادشا بمرده. بنی اسرائیل خوشان بردگی و اسی ناله امره ایجگره زهیدی و اوشان عزیز نالی اسیری و اسی خودا گوش فارسه. ۲۴ خودا اوشان نالهی بیشتاوستہ و خو عهد و پیمان به یاد باورده کی ایبراهیم و ایسحاق و یعقوب امره دوسته بو. ۲۵ خودا بنی اسرائیل فندرسته و اوشان حال بفامسته.

خودا آتش شواله میان موسای آشکار به

۳ موسی خو زن پتر یثرون گلهی شبانی کودی. یثرون مدیان کاهن بو. ایتا روز موسی گلهی دور جه هر آبادی صارا میان هیدایت کودن دوبو کی فارسه کوه حوریب، کی خودا کوه ایسه. ۲ اوپه خوداوند فرشته جه ایتا گومار دورون آتش شواله میان موسای آشکار بوستہ. موسی بیده کی شواله گومار دورون دکفته ولی گومار نوسوجه. ۳ پس خو دیل میان بوگفته: «هسا شم جلو بیدینم آن چی عجایی ایسه و چره گومار نوسوجه.» ۴ وختی خوداوند بیده موسی و اگر دستہ امون دره کی بیدینه، پس جه گومار دورون اون دوخواده: «موسی! موسی!» موسی جواب بده: «بله، آیه ایسم.» ۵ خودا بوگفته: «جلوتر نوا امون، تی کفش بکن، چون آیه کی بپا ایسهیی، زیمین موقدسی ایسه.» ۶ هطویم بوگفته: «من خودای تی پتر، خودای ایبراهیم، خودای ایسحاق و خودای یعقوب ایسم.» موسی خو دیم بپوشانه، چونکی بترسه خودای فندرہ. ۷ خوداوند بوگفته: «من می قوم فلاکت مصر دورون بیدم و اوشان ناله و شکایت بیشتاوستم کی خوشان سرکارگران جا داشتیدی و اوشان درد خب دانم. ۸ بیجیر باموم کی اوشان مصریان چنگ جا نجات بدم و او سرزمین جا ببرم ایتا پیلہ خوروم سرزمین، ایتا سرزمین کی اوپه شیر و عسل فراوانه، هوپه کی کنعانیان، حیثیان، اموریان، فرزینان، حویان و یوسیان اوپه زندگی کونیدی. ۹ بنی اسرائیل ناله و شکایت می گوش فارسه و هطویم بیدم کی مصریان اوشان ظلم کونیدی. ۱۰ ولی هسا بیا، تر اوسه کونم فرعون ورجا کی می قوم بنی اسرائیل مصر جا بیرون باوری.» ۱۱ ولی موسی خودای جواب بده: «من کیسم کی و فرعون ورجا بشم و بنی اسرائیل مصر جا بیرون باورم؟» ۱۲ خودا بوگفته: «وا بدانی من تی امره ایسم. وختی کی قوم مصر جا بیرون باوردی، مر هه کوه سرعیبادت کونیدی و آن ایتا نیشانه ایسه کی من تر اوسه کودم.» ۱۳ ولی موسی خودای بوگفته:

* ۱۰:۲ زوآن عبری دورون کلمه «موسی» جه نظر آوایی «بیرون آوردن» امره شباهت داره. * ۲۲:۲ کلمه «جرشوم» جه نظر آوایی کلمه «عبری» امره شباهت داره.

موسی و اگرده مصر

۱۹ موسی هنوز میدیان میان ایسه بو کی خوداوند اون بوگفته: «واگرد بوشو مصر، چونکی تومام اوشانی کی خواستیدی تر بوکوشید، بمردیدی.» ۲۰ پس موسی خوزن و خو پسران اوساده اوشان اولاغ سر بینیشانه و واگردسته بوشو مصر طرف و موسی او عصایی کی خودا بوگفته بو به دس داشتی. ۲۱ خوداوند موسای بوگفته: «هسا کی واگردستی مصر، بیاد باور کی و معجزه یانی کی تی دس بیسپردم فرعون ورجا آشکار کونی ولی من اون دیل سخت کونم کی قوم آزاد نوکونه. ۲۲ بازین فرعون بوگو: (خوداوند اطو بوگفته: اسرائیل می پسر و می اولی زاکه، ۲۳ و تر بوگفتم کی می پسر آزاد کون کی مر عیبادت بوکونه ولی تو وناشتی بشه. پس منم تی اولی پسر کوشم.)» ۲۴ را میان کی خیمه بزه بید، خوداوند موسی امره مولاتات بوکوده و خواستی اون بوکوشه. ۲۵ پس صفوره ایتا تیج سنگ اوساده، خو پسر ختنه بوکوده و پوستی کی ختنه بوکوده بو و اسه موسی پای و بوگفته: «راس راسی تو مره داماد خون* ایسی.» ۲۶ پس خوداوند موسای ول کوده. او وخت بو کی صفوره ختنه و اسی بوگفته: «داماد خون.» ۲۷ و خوداوند هارون بوگفته: «موسی دئن و اسی بوشو بیابان دورون.» هارون بوشو و خودا کوه جور موسای بیده و اون ماچی بده. ۲۸ بازین موسی، هر چی خودا اون بوگفته بو هارون ره واگویا بوکوده و اون جه تومام نیشانه یانی کی به امر خودا، و اسی انجام بده و اخیر کوده.

۲۹ موسی و هارون بوشویدی و بنی اسرائیل تومام پيله کسان دوخوایدی ۳۰ و هارون، هر چی کی خوداوند موسای بوگفته بو، اوشان ره واگویا بوکوده و اون مردوم جلو او نیشانه یان ظاهر کوده ۳۱ و اوشان ایمان باوردیدی و چونکی بیشتاوستیدی کی خوداوند بنی اسرائیل نظر بوکوده و اوشان فلاکت بیده، اون سوجه و عیبادت بوکودید.

موسی و هارون شیدی فرعون ورجا

۵ بازین موسی و هارون بوشویدی فرعون ورجا و بوگفتید: «یهوه، اسرائیل خودا اطوی بوگفته: (می قوم آزاد کون کی بیشید بیابان میان مره عید بیگیرید.)» ۲ فرعون بوگفته: «یهوه کیسه کی من و اون گیان گوش بوکونم و اسرائیل آزاد کونم؟ یهوه نشاسم و اسرائیل آزاد نوکونم.» ۳ موسی و هارون بوگفتیدی: «عبرانیان خودا امی امره مولاتات بوکوده. هسا وهل سه روز بیابان دورون سفر بوکونیم و اویه یهوه، امی خودا ره قوربانی بوکونیم کی نوکونه امر بلا یا شمشیر امره بزنه.» ۴ ولی مصر پادشا بوگفته: «ای موسی و هارون، چره مردوم و نالیدی خوشان کار بوکونید؟ واگردید بیشید شیمی کار سرا!» ۵ هطویم بوگفته: «هسا کی ا مردوم جمعیت زیاد بوسته، شومان و نالیدی اوشان کار بوکونید.» ۶ هو روز فرعون خو سرکارگران و ناظران دوخواده و بوگفته: ۷ «ده مردوم خشت چاکودن و اسی کولوش خورده فنئید. اوشان و اوشان بیشید خوشان ره کولوش جم کونید. ۸ خشتانی یم کی چاکونیدی و ا هونقدر به کی قبل ان چاکودیدی؛ شومان نوا امار کم کونید. اوشان تنبلیدی، هن و اسی فریاد زیندی گیدی کی بدا بیشیم امی خودا ره قوربانی بوکونیم. ۹ اوشان کار سخت تر کونید کی مشغول بیید و بیخود گیان گوش نوکونید.»

۱۰ پس سرکارگران و ناظران بوشویدی قوم بوگفتیدی: «فرعون بفرماسته: (من ده شمر کولوش خورده فنندم. خودتان بیشید هر جا کی تانیدی شمره کولوش تهیه بوکونید باورید ولی شیمی کار امار اصلن نوا کم به.)» ۱۱ پس بنی اسرائیل کولوش خورده داشتن و اسی را دکفتیدی بوشویدی تومام مصر بگردید کی کولوش جم کونید. ۱۲ پس سرکارگران اوشان فشار آوردیدی و گفتیدی: «شیمی هر روز کار تومام کونید هوروزان مانستن کی کولوش داشتیدی.» ۱۴ فرعون سرکارگران، اسرائیلی ناظرانی کی خودشان تعیین بوکوده بید، شلاق زهیدی و اوشان جا واورسه بید: «چره دیروز و ایروز خشتان امار بیجیر بامو و قبلا مانستن نی یه؟» ۱۵ پس اسرائیلی ناظران بوشویدی فرعون ورجا و ایلتماس امره بوگفتیدی: «چره امی امره کی تی بنده ایسیم اطو رفتار کونی؟» ۱۶ تی کارگران ره کولوش ناوردیدی، بازین گیدی: (خشت چاکونید!) تی بنده یان شلاق خوریدی ولی تی ناظران تقصیره.» ۱۷ فرعون بوگفته: «تنبلیدی! تنبل! هن و اسی گیدی: (وهل بیشیم خوداوند ره قوربانی بوکونیم.)» ۱۸ هسا بیشید شیمی کار بوکونید! هیکس شمره کولوش ناوره ولی خشتان امار نوا کم به.» ۱۹ اسرائیلی ناظران وختی بیدهیدی کی امار جا نوا کم به، بفامستیدی کی وضع خیلی خرابه. ۲۰ وختی جه فرعون ورجا بامویدی بیرون، موسی و هارون بیدهیدی کی اویه

اوشان راڤا ايسه يیدی ۲۱ و ناظران اوشان بوگفتیدی: «خوداوند شیمی آکار بیدینه و شمر داوری بوکونه! چونکی آمر فرعون و اون خدمتگوزاران ورجا خراب کودیدی و اوشان شمشیر بدس دیدی کی آمر بوکوشید.»

خودا وعده دهه خو قوم نجات بده

۲۲ موسی و اگر دسته بوشو خوداوند حوضور و بوگفته: «آن چی بلایی بو کی تی قوم سر باوردی؟ چره اصلن مر اوسه کودی آیه؟ ۲۳ جه هو وختی کی بوشوم فرعون ورجا کی بنام تو اون مره گب بزنم، اقوم سر بلا باورده و تو، تی قوم نجات و اسی هیچ کاری نوکودی.»

۶ خوداوند موسای بوگفته: «هسا دینی فرعون آمره چی کونم. من اون می پور قوت دس آمره وادار کونم کی اوشان آزاد کونه؛ ینی می دسان پور قوت آمره اوشان جه خو سرزمین بیرون کونه.» ۲ هطویم خودا موسای بوگفته: «من یهوه ایسم ۳ و خودم به نام خودای قادر مطلق ایراهیم و ایسحاق و یعقوب ره ظاهر کودم ولی مر به نام (یهوه) اوشان نشناسائیم. ۴ می عهد و پیمانم اوشان آمره برقرار بوکودم و وعده بدم کی کنعان سرزمین، اوشان بیخشم، هو سرزمینی کی اون دورون غریب بید. ۵ مصری یان بنی اسرائیل به بردگی فاکشه یید و من اوشان ناله ییشتاوستم و می عهد و پیمان بیاد باوردم. ۶ بنی اسرائیل بوگو: (من یهوه ایسم، و شمر مصریان فعلگی جا بیرون آورم. من شمر، جه اوشان بردگی آزاد کونم و می بوجور گرفته بازو و پيله داوری یان مره، شمر نجات دهم. ۷ اطوی شمر می ورجا آورم کی می قوم بیید و من شیمی خودا بم، بازین شمر حالی به کی من یهوه، شیمی خودا ایسم کی شمر جه مصریان فعلگی بیرون باوردم. ۸ و شمر به سرزمینی برم کی راست گرفته دس آمره قسم بوخورده بوم اون ایراهیم و ایسحاق و یعقوب بیخشم و شمر او سرزمین وارث چاکونم. من یهوه ایسم.»

۹ موسی هر چی بیشتاوسته بو بنی اسرائیل ره واگویا بوکوده ولی اوشان گوش نوکودیدی چونکی بردگی و سخت کاران جا اوشان جان به سر آمون دوبو. ۱۰ خوداوند موسای بوگفته: ۱۱ «بوشو فرعون، مصر پادشای بوگو وئله اسرائیلی یان خو سرزمین جا بشید بیرون.» ۱۲ موسی بوگفته: «ای خوداوند، هسا کی بنی اسرائیل می گبان گوش نوکودیدی، فرعون چوطو و اسی گوش بده، چونکی نتانم خب گب بزنم؟»

۱۳ بازین خوداوند موسی و هارون آمره بنی اسرائیل و فرعون، مصر پادشا گب بزه و اوشان فرمان بده کی بنی اسرائیل مصر سرزمین جا بیرون ببرید.

موسی و هارون شجره نامچه

۱۴ اسرائیل قوم خاندان پيله کسان اطو بو: رتوبین پسران کی اسرائیل نخست زاده بو: خنوخ، فلو، حصرون و گرمی. اشان رتوبین طایفه یان بید. ۱۵ شمعون پسران: یموئیل، یامین، اوهد، یاکین، صوخر و شاول کی اون مار ایتا کنعانی زنای بو. اشان شمعون طایفه یان بید. ۱۶ لاوی پسران نامان طبق اوشان شجره نامچه اشان بید: جرشون، قهات و مراری. لاوی صد و سی و هفت سال عمر بوکوده. ۱۷ جرشون پسران لینی و شمعی بید کی هر کودام جا ایتا طایفه به وجود بامو. ۱۸ قهات پسران: عمرام، یصهار، جبرون و عزریئیل. قهات صد و سی و سه سال عمر بوکوده. ۱۹ مراری پسران: مَحلی و موشی. اشان لاوی طایفه یان نامان بید طبق اوشان شجره نامچه. ۲۰ عمرام خو عمجان، یوکابد آمره عروسی بوکوده و اون جا هارون و موسی بدونیا باموید. عمرام صد و سی و هفت سال عمر بوکوده. ۲۱ یصهار پسران: قورح، نفج و زکری. ۲۲ عزریئیل پسران: میشائیل، ایصافان و ستری. ۲۳ هارون، ایصافان آمره عروسی بوکوده کی عمیناداب دختر و نحشون خاخور بو و اون جا ناداب، ابیهو، العازار و ایتامار بدونیا باموید. ۲۴ قورح پسران: اسیر، القانه و ابیاساف. اشان قورح طایفه یان بید. ۲۵ العازار، هارون پسر، ایتا جه فوتیئیل دختران برده و اوشان ره ایتا پسر بوبوسته کی اون ایسم فینحاس بو. اشان لاوی یان خاندان پيله کسان بید کی هر کودام جا ایتا طایفه به وجود بامو.

۲۶ هه هارون و موسی بید کی خوداوند اشان بوگفته: «توما بنی اسرائیل، گروه گروه، ینی توما اسرائیل طایفه یان مصر سرزمین جا ببرید بیرون.» ۲۷ و هه موسی و هارون بید کی مصر پادشا، فرعون مره گب بزه یید کی بنی اسرائیل مصر جا بیرون باورید.

۲۸ او روزی کی خوداوند مصر سرزمین دورون موسی آمره گب بزه، ۲۹ هطویم بوگفته: «من یهوه ایسم. هر چی تر بوگفتم، مصر پادشا، فرعون ره واگویا بوکون.» ۳۰ ولی موسی خوداوند بوگفته: «جه اویه کی نتأمن خب گب بزنم، چوطو به کی فرعون می گب گوش بوکونه؟»

موسی و هارون شیدی فرعون ورجا

بأزین خوداوند موسای بوگفته: «من کاری بوکودم کی تو فرعون ره خودا مأنستن و تی برأر هارون، تی رسول به. ۲ هر فرمانی کی تر گم، تی برأر هارون بوگو کی اون فرعون ره واگویا بوکونه، کی وئله بنی اسرائیل اون سرزمین جا بیرون بأید. ۳ ولی من فرعون دیل سخت کونم و با آنکی نیشأنه یان و معجزه یان زیادی سرزمین مصر میان آشکار کونم، ۴ اون شیمی گبان گوش نوکونه. بأزین می دس مصر سر راست کونم و پيله داوری یان آمره می لشکری یان، ینی می قوم، بنی اسرائیل جه اویه بیرون آورم. ۵ پس وختی می دس مصر سر راست کونم و بنی اسرائیل جه اویه بیرون آورم، مصری یان حالی به کی من خوداوند ایسم.» ۶ موسی و هارون هر چی کی خوداوند فرمان بده بو، انجام بده ییدی. ۷ موسی هشتاد ساله و هارون هشتاد و سه ساله بید وختی فرعون آمره گب بزه ییدی.

موسی عصا لآنتی به

۸ خوداوند موسی و هارون اطویی بوگفته: ۹ «وختی فرعون شیمی جا معجزه بخوآسته، هارون بوگو: (تی عصای اوسان و فرعون جُلُو تآود زیمین سر) و عصا ایتا لآنتی به.» ۱۰ پس موسی و هارون بوشو ییدی فرعون ورجا و هرچی خوداوند فرمان بده بو انجام بده ییدی. هارون خو عصای فرعون و اون خدمتگوزاران جُلُو تآوده زیمین سر و عصا ایتا لآنتی بو بوسته. ۱۱ ولی فرعون خو حکیمان و جادوگران دوخواده و او مصری یانم خوشان جادو جنبل آمره هو کار بوکودید. ۱۲ هر کودام خو عصای تآوده زیمین سر و عصا لآنتی بو بوسته. ولی هارون عصا اوشان عصایان فوَرسته. ۱۳ فرعون دیل سخت بوسته و اوشان گبان گوش نده، هوطو کی خوداوند بوگفته بو.

خون بلا

۱۴ بأزین خوداوند موسای بوگفته: «فرعون دیل سخت بوسته و قوبیل نوکونه کی قوم آزاد کونه. ۱۵ صُب زود کی فرعون شه نیل روخان کنار، بوشو اون ورجا. تی عصای کی لآنتی بو بوسته بو دس گیر و روخان کنار اون رافا پس. ۱۶ فرعون بوگو: (یهوه، عیبرانیان خودا، مَر اوسه کوده تی ورجا و بوگفته: «می قوم آزاد کون کی بیشید بیابان میان مَر عیبادت بوکونید.» تا هسا اون گبان گوش نوکودی. ۱۷ پس خوداوند گه: «کاری کونم کی بدانی من خوداوند ایسم،» می عصا آمره کی بدس دارم نیل روخان آب زنم و اون خون به. ۱۸ روخان مایی یان میریدی، روخان آب بو دکفه و مصری یان هی ذره نتأنیدی او آب بوخورید.»

۱۹ خوداوند هطویم موسای بوگفته: «هارون بوگو: (تی عصای بزن نیل روخان میان و تی دس مصر آبان سر راست کون ینی روخانان و کانالان، حوضان و توما مَ سلاَن و همه خون بیدی.) مصر همه جا خون به، حتی چوبی و دره یان و سنگی خوماَن میان.»

۲۰ موسی و هارون، هوطو کی خوداوند بوگفته بو، انجام بده ییدی. اون، فرعون و اون خدمتگوزاران جُلُو خو عصای راست کوده و نیل آب بزه و توما مَ آب خون بو بوسته. ۲۱ نیل روخان مایی یان بمردیدی، روخان بو دکفته و مصری یان ده نتأنستیدی او آب بوخورید. مصر سرزمین همه جا خون بو. ۲۲ ولی مصری جادوگرانم، جادو جنبل آمره هو کار بوکودیدی و فرعون دیل سخت بوسته و هوطو کی خوداوند بوگفته بو، اوشان گبان گوش نوکوده. ۲۳ فرعون واگردسته بوشو خو قصر بدون آنکی حتی ایتفاقان محل بنه. ۲۴ توما مَ مصری یان نیل روخان کنار چاه کندن مشغول بوستیدی چونکی ده نتأنستیدی روخان آب جا بوخورید.

۲۵ جه وختی کی خوداوند روخان بزه، هفت روز بوگودشته.

گوزگا بلا

بازين خوداوند موسایٰ بوگفته: «بوشو فرعون ورجا اون بوگو کی خوداوند بوگفته: (می قوم آزاد کون کی بیشيد مر عبادت بوکونيد. ۱۲ اگه تو قوبيل نوکونی کی اوشان آزاد کونی، توما م تى سرزيمين گوزگا امره پور کونم. ۳ توما م نیل روخان گوزگا جا پور به و گوزگایان آب جا بیرون آیدى شیدی تى قصر میان، تى اوطاق خواب میان، تى تختخواب میان، تى خدمتگوزاران خانه میان، تى قوم خانه میان، نانوايى تنور میان و خمير تغار میان. ۴ اوشان، تو و تى قوم و تى خدمتگوزاران سر و کله جا و اچکیدی. ۵ بازين خوداوند موسایٰ بوگفته: «هارون بوگو: (تى دس تى عصا امره روخانان، کانالان و حوضان سر راست کون کی گوزگایان مصر سرزيمين دورون آب جا بیرون بایید. ۶ پس هارون خو دس مصر آبان سر راست کوده و گوزگایان بیرون بامویدی و مصر سرزيمين پور کودید. ۷ ولی جادوگرانم جادو جنبل امره هو کار بوکودیدی و گوزگایان مصر سرزيمين دورون بیرون باوردید. ۸ فرعون موسی و هارون دوخواده و بوگفته: «خوداوند جا درخواست بوکونید کی گوزگایان من و می قوم جا دور کونه، منم تى قوم آزاد کونم کی بیشيد خوداوند ره قوربانى بوکونید. ۹ موسی فرعون بوگفته: «ایتا وخت قرار بدن کی من، تى خدمتگوزاران و تى قوم ره دوعا بوکونم کی گوزگایان تو و تى خانهیان جا دور بیید و فقط نیل دورون بسید. ۱۰ فرعون جواب بده: «فردا. موسی بوگفته: «هوطویی کی بوگفتی انجام به کی بدانی هیکس وجود ناره کی یهوه، امی خدا مانستن بیه. ۱۱ گوزگایان، جه تو و تى خانهیان و تى خدمتگوزاران و تى قوم جا دور بیدی و فقط نیل میان ایسیدی. ۱۲ بعد انکی موسی و هارون جه فرعون ورجا بامویدی بیرون، موسی خودا ورجا گوزگایانی جا کی فرعون ره اوسه کوده بو بولند صدا امره دوعا بوکوده. ۱۳ خوداوند موسی دوعای ایجابت بوکوده و گوزگایان، خانهیان و خانه صارایان و مزرعیان میان بمریدی. ۱۴ اوشان همه جا سر به سر جم کودیدی و توما م او سرزيمين بو دکفته. ۱۵ ولی وختی فرعون بیده کی همه چی سروسامان بیگفته، خو دیل سخت کوده و اوشان گبان گوش نوکوده، هوطو کی خوداوند بوگفته بو.

پشه بلا

۱۶ بازين خوداوند موسایٰ بوگفته: «هارون بوگو خو عصای بزیه زمين سر کی توما م مصر سرزيمين خاک، پشه بیه. ۱۷ موسی و هارون هو کار بوکودیدی و وختی هارون خو عصای بزیه زمين سر، پشهیان، آدمان و حیوانان سر و کله جا بوجور شوییدی و توما م مصر سرزيمين خاک، پشه بوبوسته. ۱۸ جادوگران سعی بوکودید جادو جنبل امره پشه بوجود باورید ولی نتانستیدی و چونکی پشهیان آدمان و حیوانان سر و کله جا بوجور شوییدی، ۱۹ جادوگران فرعون بوگفتیدی: «آن، خدا دس کاره. ولی فرعون دیل سخت بو و اوشان گبان گوش نوکوده، هوطو کی خوداوند بوگفته بو.

مگز بلا

۲۰ بازين خوداوند موسایٰ بوگفته: «فردا خروس خوان موقع، ویریز بوشو فرعون ورجا. وختی دینی کی شوئون دره روخان طرف، اون جلو بپا بس و بوگو: (خوداوند بوگفته: «می قوم آزاد کون کی بیشيد مر عبادت بوکونید. ۲۱ اگه می قوم آزاد نوکونی، تو، تى خدمتگوزاران، تى مردومان و تى خانهیان ره مگز اوسه کونم. مصریان خانهیان و اوشان سرزيمين مگز جا پور به. ۲۲ ولی او روز سرزيمين جوشن کی می قوم اوپه زندگی کونه، سیوا کونم کی اوپه مگز پیدا نه؛ اطویی فهمی کی اسرزمين دورون من خوداوند ایسم. ۲۳ من می قوم تى قوم جا فرق نهم و فردا انيشانه آشکار به. ۲۴ خوداوند هه کار بوکوده. ایتا عالمه مگز فرعون قصر و اون خدمتگوزاران خانهیان دورون هوجوم بریدی و توما م مصر سرزيمين مگز جا ویران بوسته. ۲۵ او وخت فرعون موسی و هارون دوخواده و بوگفته: «بایید، هه سرزيمين میان شیمی خودا ره قوربانى بوکونید. ۲۶ ولی موسی بوگفته: «اکار دوروستی نی به چره کی او قوربانى یان کی امان یهوه، امی خودا ره تقدیم کونیم، مصریان مکروه دانیدی. بازين اگه امان قوربانى یانی کی مصریان مکروه دانیدی، تقدیم بوکونیم، اوشان امر سنگسار نوکونیدی؟ ۲۷ امان و ابابان میان سه روز سفر بوکونیم و اوپه یهوه، امی خودا ره قوربانى بوکونیم، هوطویی کی امر گه. ۲۸ فرعون بوگفته: «من شمر آزاد کونم کی بیشيد بیابان

دورون یهوه، شیمی خودا ره قوربانی بوکونید، ولی زیاد دور نیبید. هسأ مَره دوعا بوکونید.» ۲۹ موسی بوگفته: «وختی جِه آیه بوشوم، خوداوند جا درخوآست کونم کی فردا مگزآن جِه شومان، شیمی خدمتگوزاران و شیمی مردومان دور کونه، ولی نوکونه دوواره آمر گول بزنی و ونالی کی بیشیم خوداوند ره قوربانی بوکونیم.» ۳۰ پس موسی جِه فرعون ورجا بوشو و خوداوند جا درخوآست بوکوده ۳۱ و خوداوند موسی دوعای ایجابت بوکوده و مگزآن جِه فرعون، اون خدمتگوزاران و اون قوم دور بوستیدی. ده هیچ مگری باقی نمأنسته. ۳۲ ولی فرعون ایوار ده خو دیل سخت کوده و قوم آزاد نوکوده.

مصریان گلهیان سر بلا آمون

۹ خوداوند موسای بفرمأسته: «بوشو فرعون ورجا بوگو: (یهوه، عیبرانیان خودا، اَطویی بوگفته: "می قوم آزاد کون کی بیشید مَر عیبادت بوکونید." ۲ اگه اوشان آزاد نوکونی و ونالی کی بیشید، ۳ خوداوند دس شیمی گلهیان کی علفزار میان ایسه یید، ینی شیمی اسبان، اولاغان، شوتوران، گابان و گوسفندان سر ایتا پيله بلا اوسه کونه. ۴ خوداوند بنی اسرائیل گلهی، مصریان گله جا فرق نهه کی بنی اسرائیل هیتا حیوان نیمیره.» ۵ خوداوند ایتا وخت قرار بده و بوگفته: «فردا خوداوند آ کار مصر سرزیمین میان انجام دهه.» ۶ پس، فردای او روز خوداوند هه کار بوکوده و تومام مصریان گلهیان بمردیدی ولی بنی اسرائیل هیتا حیوان نمرده. ۷ فرعون چن نفر اوسه کوده و بیده کی بنی اسرائیل گله میان ایتا حیوانم نمرده ولی فرعون ایوار ده خو دیل سخت کوده و قوم آزاد نوکوده.

توشک بلا

۸ بازین خوداوند موسی و هارون بوگفته: «ایتا کوره جا چن تا موشت خاکستر اوسانید و موسی اوشان فرعون چوم جَلو به باد ده. ۹ خاکستر، گرد خاک مانستن سراسر مصر سرزیمین میان پخش به و تومام سرزیمین آدمان و حیوانان جان چلکی توشک بوجور آیه.» ۱۰ پس اوشان ایتا کوره جا خاکستر اوسادیدی بوشویدی فرعون جَلو بئسه ییدی. موسی خاکستر باد ده و آدمان و حیوانان جان چلکی توشک بوجور بامو. ۱۱ جادوگرانم نتانستیدی موسی جَلو کاری بوکونید چونکی اوشان و تومام مصریان جان توشک بوجور بامو بو. ۱۲ ولی خوداوند فرعون دیل سخت کوده و اوشان گبان گوش نوکوده، هوطو کی خوداوند موسای بوگفته بو.

تگر بلا

۱۳ بازین خوداوند موسای بفرمأسته: «خروس خوان ویریز بوشو فرعون جَلو بئس و اون بوگو: (یهوه، عیبرانیان خودا، اَطویی بوگفته: "می قوم آزاد کون کی بیشید مَر عیبادت بوکونید." ۱۴ اگه نوکونی، بلایی تو و تی خدمتگوزاران و تی قوم سر اورم کی بدانید تومام دنیا میان می مانستن وجود ناره ۱۵ چره کی من تانستیم می دس دراز کونم و تا هسأ تو و تی قوم سر بلایی باورم کی زیمین سر هلاک بید. ۱۶ ولی هَن و اسی تر زنده وهاشتم کی می قدرت تر نیشان بدم و می نام تومام دنیا دورون اعلام بهه. ۱۷ هسأ ده تر جِه می قوم بوجورتر و پيله تر دانی کی اوشان آزاد نوکونی. ۱۸ پس، فردا هه وخت، ایجور تگر وارانم کی جِه او روزی کی مصر، مصر بوبوسته تا هسأ نوأرسته. ۱۹ هسأ فرمان بدن کی تومام تی گلهیان و هرچی کی علفزاران میان داری، باورید سایه بان جیر چونکی تومام آدمان و چارپایانی کی علفزاران میان بئسید و سایه بان ندارید تگر جا میریدی.»

۲۰ فرعون خدمتگوزارانی کی خوداوند پیغام جا بترسه بید بدو بدو خوشان غولامان و گلهیان باوردیدی سایه بان جیر. ۲۱ ولی خدمتکارانی کی خوداوند پیغام محل نه یید، وهاشتید اوشان غولامان و گلهیان علفزاران میان بئسید. ۲۲ بازین خوداوند موسای بوگفته: «تی دس آسمان طرف راست کون کی تومام مصر سرزیمین میان، آدمان و چارپایان و صارا گیاهان سر تگر بوأره.» ۲۳ پس موسی خو عصای آسمان طرف راست کوده و خوداوند گورخانه و تگر اوسه کوده کی مصر سرزیمین سر بوأره؛ ۲۴ جِه وختی کی مصر ایتا میل بوبوسته، هیکس تومام او سرزیمین میان آجور بوران تگر و گورخانه نیده بو. ۲۵ تگر تومام مصر سرزیمین میان هر چی کی سبز زاران دورون ایسه بید، ینی آدمان و چارپایان داغان کوده و صارا تومام گیاهان دمخته و تومام داران بشکنه. ۲۶ فقط سرزیمین جوشن میان

کی بنی اسرائیل اون دورون زندگی کودیدی تگر نوآرسته. ۲۷ بآزین فرعون موسی و هارون دوخواأده و اوشان بوگفته: «ای دغه گوناہ بوکودم. حق با خوداوند ایسه، من و می قوم بدکاریم. ۲۸ خوداوند حوضور دوعا بوکونید چره کی آن همه گورخانه و تگر اون دس جا ده وسته. منم شمر آزاد کونم و ده مجبور نی بیدی کی آیه بئسید.» ۲۹ موسی اون بوگفته: «هطو کی شهر جا بیرون بیشیم، می دسان آسمان طرف بوجور برم، بآزین گورخانه تومام به و ده تگر نوآره کی بدانی جهان خوداوند شین ایسه. ۳۰ ولی دانم کی تو و تی خدمتگوزاران هنوزم یهوه، خودا جا ترسی نآریدی.» ۳۱ تگر، جو و کتان محصول نابود کوده چونکی جو خوشه بزه بو و کتان گول بوکوده بو. ۳۲ ولی گندم و محصولان دیگر، کی دترتر سبز بیدی، نابود نوبوستیدی. ۳۳ بآزین موسی جه فرعون ورجا و او شهر جا بیرون بوشو، خو دسان آسمان طرف بوجور گیفته و گورخانه و تگر بند بامو و وارش ده زیمین سر نوآرسته. ۳۴ وختی فرعون بیده وارش، گورخانه و تگر بند بامویدی، دوواره گوناہ بوکوده و خو خدمتگوزاران آمره خوشان دیل سخت کودید. ۳۵ پس هوطو کی خوداوند موسی زوان جا بوگفته بو، فرعون دیل سخت بوسته و بنی اسرائیل آزاد نوکوده.

ملخ بلا

خوداوند موسای بوگفته: «بوشو فرعون ورجا چونکی من فرعون و اون خدمتگوزاران دیل سخت کودم کی آ نیشانهیان اوشان میان آشکار کونم ۲ کی شومان بتانید می سختگیری مصریان آمره و نیشانهیان کی اوشان میان آشکار کودم شیمی زاکان و نوه و نتیجه ره واگویا بوکونید کی شومان بدانید من خوداوند ایسم.» ۳ پس موسی و هارون بوشویدی فرعون بوگفتیدی: «یهوه، عیبرانیان خودا، بوگفته: (تا کی نخوایی می جلو سوجده بوکونی؟ می قوم آزاد کون کی بیشید مر عیادت بوکونید. ۴ و بدان کی اگه می قوم ونالی کی بیشید، فردا تی سرزیمین دورون ملخ اوسه کونم. ۵ اوشان زیمین سر نیشینیدی جوری کی ده زیمین نشا دتن و هرچی کی تگر جا باقی بمأنسته خوریدی و تومام دارانی کی شیمی مزرعهیان میان رشت کونیدی اوشان آمره. ۶ ملخان، تی خانهیان و تی خدمتگوزاران و تومام مصریان خانهیان پور کونیدی، کی شیمی پئران و شیمی آبا و اجدادم جه وختی مصر سرزیمین دورون زندگی بوکودید تا هسا اطوچی نیده یید.»

بآزین موسی واگردسته و جه فرعون ورجا بوشو. ۷ فرعون خدمتگوزاران اون بوگفتیدی: «تا کی آمر اذیت بوکونه؟ آمر دومان آزاد کون کی بیشید یهوه، خوشان خودای عیادت بوکونید. مگه نیدن دری مصر ویران بوسته؟» ۸ پس موسی و هارون باوردیدی فرعون ورجا و فرعون اوشان بوگفته «بیشید یهوه، شیمی خودای عیادت بوکونید! ولی بوگو بیدینیم چی کسان خوایید بیشید؟» ۹ موسی بوگفته: «آمان، آمی جوانان و پیران و پسران و دختران و حیوانان گلهیان آمره شیمی، چره کی وستی ایتا عید خوداوند ره بر پا بوکونیم.» ۱۰ فرعون بوگفته: «شمر به خودا واگذار کونم، شمر شیمی اهل و عیال آمره آزاد نوکونم کی بیشید. معلومه کی ایتا جوفت و کلک کودن دریدی! ۱۱ هیوخت! فقط مرداکان بیشید خوداوند عیادت بوکونید، چره کی هن بخوآستیدی.» بآزین موسی و هارون جه فرعون ورجا بیرون کودید ۱۲ و خوداوند موسای بوگفته: «تی دس مصر سرزیمین سر راست کون کی ملخان آ سرزیمین هوجوم باورید و تومام صارا گیاهان ینی هر چی تگر جا باقی بمأنسته، بوخورید.» ۱۳ پس موسی خو عصای مصر سرزیمین سر راست کوده و خوداوند تومام او روز و تومام او شب ایتا باد شرق جا او سرزیمین سر اوسه کوده. وختی هوا روشن بوسته، باد شرقی ملخان خو آمره باورده بو. ۱۴ ملخان تومام مصر سرزیمین هوجوم باوردیدی و ایتا عالمه جه اوشان او سرزیمین همه جا بینیشید کی تا او روز مصریان اجور آفت ملخ نیده بید و هیکسم هیوخت ده نیدینه. ۱۵ ملخان تومام زیمین سیا بوکودیدی و هر چی کی تگر جا باقی بمأنسته بو - ینی تومام صارا گیاهان و داران میوهیان - همه ی بوخوردیدی جوری کی تومام سرزیمین مصر میان هی ذره سبزی، داران یا صارا گیاهان سر باقی نمأنسته. ۱۶ فرعون فوری موسی و هارون دوخواأده و بوگفته: «من به یهوه کی شیمی خودا ایسه و در حق شومانم گوناہ بوکودم. ۱۷ هسا فقط ایوار دیگرم مر ببخشید و یهوه، شیمی خودا جا خواهش بوکونید کی آمرگ و میر می جا دور کونه.»

۱۸ پس موسی بوشو بیرون و خوداوند جا خواهش بوکوده کی ملخان دور کونه. ۱۹ و خوداوند او باد واگردانه جوری کی غرب جا خیلی شدید راست بوسته و ملخان برده دوکوده دریای سورخ میان و ده تومام مصر میان ایتا ملخم پیدا نوبوستی. ۲۰ ولی خوداوند فرعون دیل سخت کوده و اون بنی اسرائیل وناشته کی بیشید.

تاریکی بلا

۲۱ بازون خوداوند موسایٰ بوگفته: «تی دس آسمان طرف راست کون کی تاریکی تومام مصر سرزمین بیگیره، جوری کی چوم چوم نیدینه.» ۲۲ موسیٰ خو دس آسمان طرف راست کوده و سه روز، تومام مصر سرزمین تاریک بوسته هچین ظولمات. ۲۳ سه روز کس کس نتانستی بیدینه یا جِه خو جا سر تکان بوخوره ولی بنی اسرائیل جاجیگا روشنایی بو. ۲۴ او وخت فرعون موسایٰ دوخواده و بوگفته: «بیشید خوداوند عیبادت بوکونید. شیمی زن و زاکانم شیمی امره ببرید ولی شیمی گله و رمه مصر دورون بسید.» ۲۵ ولی موسیٰ بوگفته: «وآ وئلی آمان قوربانی یان و سوجانئن پیش کشی یانم بدآریم کی یهوه، امی خودا ره تقدیم بوکونیم. ۲۶ امی حیوانانم امی امره بریم؛ حتی ایتا جِه اوشان شم نوآ ایه بمانه چره کی و آ یهوه، امی خودا عیبادت و اسی اوشان جا ایستفاده بوکونیم و تا اویه فرسیم نانیم کی کویتا حیوان و آ خوداوند عیبادت ره قوربانی بوکونیم.» ۲۷ ولی خوداوند فرعون دیل سخت کوده و اوشان وناشته کی بیشید. ۲۸ فرعون موسایٰ بوگفته: «می چوم جا دور بو! تی حواس بمانه ده مر نزدیک نوآ بوستن! اگه می چوم جلو بایی، تر کوشم.» ۲۹ موسیٰ جواب بده: «هطو کی بوگفتی، ده مر نیدینی.»

بلایی کی ارشد پسران سر ایه

خوداوند موسایٰ بوگفته: «ایتا بلای دیگرم فرعون و مصریان سر اورم و اون شمَر آزاد کونه کی جِه ایه بیشید و اطویی خودش شمَر مصر جا به زور بیرون کونه. ۲ بنی اسرائیل بوگو شوئون وخت مرداکان و زناکان خوشان مصری همساده یان جا نقره و طلا اسبابان بخواید.» ۳ خوداوند کاری بوکوده کی بنی اسرائیل مصریان ورجا محترم بوبوستیدی و مصر سرزمین دورون فرعون خدمتگوزاران و مردوم، موسایٰ پیله کس دانستیدی. ۴ پس موسیٰ فرعون بوگفته: «خوداوند اطویی فرمایه: (نیصف شب مصر سرزمین میان دوارم. ۵ تومام ارشد پسران کی مصر میان ایسه ییدی میریدی، جِه فرعون اولی پسر کی فرعون جانشین ایسه تا هر کنیز اولی پسر کی کرا گندم آسیاب کودن دره و چارپایان اولی زاکم، همه میریدی. ۶ آجور شیون و گریه زاری مصر میان بر پا به کی هیکس نیشتاوسته و هیکس نیشتاوه. ۷ ولی اسرائیل قوم میان حتی ایتا سگم، ایتا آدم یا حیوان ره لاب نوکونه.) بازین فأمیدی کی خوداوند بنی اسرائیل مصریان جا فرق نهه. ۸ تومام تی خدمتگوزاران می ورجا آیدی، تعظیم کونیدی و گیدی: (تو و تومام مردومی کی تی جا پیروی کونیدی همه تا جِه ایه بیشید!) بازون جِه ایه شم.» بعد اگبان، موسیٰ دیم سورخ بوسته و غیظ امره فرعون ترک کوده.

۹ خوداوند موسایٰ بوگفته بو: «فرعون شیمی گبان گوش نوکونه کی می معجزه یان مصر سرزمین میان ویشتر انجام ببه.» ۱۰ موسیٰ و هارون فرعون چوم جلو تومام ا معجزه یان آشکار کودیدی ولی خوداوند فرعون دیل سخت کوده و فرعون وناشته کی بنی اسرائیل اون سرزمین جا بیشید.

عید پسخ

خوداوند مصر سرزمین میان موسیٰ و هارون دوخواده و بوگفته: ۲ «هه ماه و آ شمره شروع ببه ینی اولی ماه شیمی سال. ۳ تومام اسرائیل جماعت بیگید کی دهمی روز آ ماه هر مرداکی و آستی خو اهل و عیال ره ایتا بره انتخاب بوکونه، هر خانه وار ره ایتا بره. ۴ اگه ایتا بره ایتا خانه وار ره زیاد ببه، ایتا خانه وار دیگرم جِه همساده یان خوشان امره بیشمرد و او بره ی همدیگر مره سام بوکونید. هر کس ره به اندازه ی خودش خوراک حساب بوکونید. ۵ شیمی بره و آ بی عیب، نر و یکساله ببه، جِه گوسفندان یا بوزان انتخاب بوکونید. ۶ اون تا چاردهم آ ماه و آ بدآرید و غروب دم بنی اسرائیل تومام جماعت خوشان حیوانان سر و آوینید. ۷ بازین ایچه جِه او قوربانی خون اوسانید و خانه در چارچوب دو طرف و اون جور و آسینید، هو خانه یی کی اون دورون اوشان خوردن درید. ۸ گوشت و آ هو شب کباب بوکونید و نانی کی تورش خمیر ناره و تلخ سبزی یان امره بوخورید. ۹ گوشت کال یا آبز نوخورید، بلکی هطو دیل و جگر و کله و پاچه امره کباب بوکونید. ۱۰ گوشت تا صُب نوآ بدآرید و اگه هر چی زیاد بامو، آتش سر بوسو جانید. ۱۱ اطویی اون بوخورید: شیمی کمرقش دودید، شیمی کفش دوکونید، شیمی عصای بدس گیرید، تونداتوند بوخورید و آن پسخ خوداوند ایسه. ۱۲ من هو شب مصر سرزمین میان دوارم و تومام اینسانان و چارپایان

اولی زاکان کوشم و مصر خودایان داوری کونم. من خوداوند ایسم. ۱۳ او خون ایتا نیشانه به او خانه یی و اسی کی اون دورون ایسه ییدی. خون کی بیدینم، شیمی جا دوآرم و وختی کی مصر زنن درم، هیچ بلایی شیمی سر نایه. ۱۴ آ روز شمر یاد بمانه؛ اون دورون خوداوند ره جشن بیگیرید. آ عید ایتا قانون بیه کی نسل به نسل تا همیشه بر پا بوکونید. ۱۵ هفت روز و ا نانی بوخوری کی تورشن خمیر ناره. هو اولی روز و خمیرمایه یی شیمی خانه جا بیرون بیرید، چونکی جه اولی تا هفتمی روز هر کس نانی بوخوره کی تورشن خمیر داره، و ا بنی اسرائیل جا ریشه کن و سیوا بیه. ۱۶ اولی و هفتمی روز، و ایتا مجلس موقدس بر پا بوکونید. آ روزان و هیچ کاری نوکونید، فقط هر کس خورد و خوراک اون ره حاضر کونید. ۱۷ عید فطیر حفظ بوکونید، چونکی هه روز بو کی من شیمی لشکریان مصر سرزیمین جا بیرون باوردم. آ عید ایتا قانون بیه کی نسل به نسل تا همیشه بر قرار بیه. ۱۸ اولی ماله چاردهمی روز کی شب دکفته، تا بیست و یکمی روز هو وخت، نانی کی تورشن خمیر ناره، بوخوری. ۱۹ هفت روز شیمی خانه میان تورشن خمیر نو پیدا بیه. هر کی چیزی بوخوره کی اون دورون تورشن خمیر بداره، و ا اسرائیل جماعت جا سیوا بیه، چی هویه شین بیه، چی غریبه. ۲۰ هر چی کی تورشن خمیر امره چاکوده بو بوسته، نو بوخوری، بلکه هر جا کی زندگی کونیدی نانی بوخوری کی تورشن خمیر ناره. ۲۱ پس موسی توما بنی اسرائیل پيله کسان دوخواه و اوشان بوگفته: «بیشید به اندازه یی شیمی اهل و عیال گوسفندان میان بره یی پس اینتخاب بوکونید و سر و اوینید. ۲۲ ایتا دسته گیاه زوفا اوسانید و تش خون دورونی بزید و اون امره او خون شیمی خانه در چارچوب دو طرف و اون جور و اسنید. هیتا جه شومان تا صب دم خو خانه جا بیرون نشه. ۲۳ وختی خوداوند دواستن دره کی مصری یان هلاک کونه، خون شیمی خانه در چارچوب دو طرف و اون جور دینه و او خانه جا گوذر کونه و وناله کی او فرشته یی کی هلاک کونه شیمی خانه دورون بایه و شمر بزنه. ۲۴ شومان و شیمی نسلان و ا فرمان همیشه حفظ بوکونید، ۲۵ حتی وختی فارسه ییدی او سرزیمین دورون کی خوداوند شمر قول بده بو. ۲۶ وختی شیمی زاکان شمر و اورسید: (چی و اسی آ عید بجا اوریدی؟) ۲۷ بیگید: (قوربانی یی پس ایسه خوداوند ره، کی مصر دورون بنی اسرائیلی یان خانه جا گوذر بوکوده وختی مصری یان هلاک کون دو بو ولی امی خانواده یان نجات بده. ۲۸) بازین بنی اسرائیل سوجه بوکودیدی و خوداوند پرستش بوکودید. ۲۸ بنی اسرائیل بوشویدی و اونچی کی خوداوند، موسی و هارون فرمان بده بو، بجا باوردیدی.

ارشاد پسران مردن

۲۹ نیصف شب بو کی خوداوند مصر سرزیمین توما ارشد پسران جه فرعون اولی پسر کی ولیعهد بو، تا سیاهچال دورون زندانیان اولی پسران و چارپایان اولی نر زاکان هلاک کوده. ۳۰ او شب فرعون، اون توما خدمتگزاران و توما مصری یان خواب جا ویریشیدی و سرتاسر مصر دورون پيله شیون و زاری صدا راست بوسته، چونکی خانه یی نوبو کی او بیه کسی نمرده بی. ۳۱ هو شب فرعون موسی و هارون دوخواه و بوگفته: «ویریزید، جه می مردوم میان بیشید! شومان و توما بنی اسرائیل بیشید، هوطو کی بوگفتیدی، خوداوند پرستش بوکونید ۳۲ و شیمی توما حیوانان گله یان اوسانید بیشید و مره هم برکت طلب بوکونید. ۳۳ مصری یانم بنی اسرائیل تأکید بوکودیدی کی هر چی زودتر اوشان سرزیمین جا بیشید و بوگفتیدی: «وگره امان همه تان میریمی!» ۳۴ پس بنی اسرائیل خوشان نان خمیران کی هنوز تورشن خمیر نزه بید اوسادیدی، دوکودیدی پيله تیان میان و خوشان لیاسان دورون، بخچه بوکودیدی، بوکول گیتید و بریدیدی. ۳۵ بنی اسرائیل هوطویی کی موسی بوگفته بو، مصریان جا نقره و طلا اسبابان و رخت و لیاس بخواستیدی. ۳۶ خوداوند کاری بوکوده کی مصری یان بنی اسرائیل لطف امره نیگاه بوکودید و هر چی کی بنی اسرائیل بخواستیدی اوشان فاده ییدی. پس اطویی بنی اسرائیل مصری یان غارت بوکودیدی. ۳۷ بنی اسرائیل جه «رمسیس» کوچ بوکودید بوشویدی «شگوت». شیشصد هیزارتا پیاده مردای بید، بدون انکی زناکان و زاکان بشمرده ببید. ۳۸ ایتا پيله گروه جه مردومان دیگر و خیلی جه اهلی حیوانان و گله یان اوشان امره بوشویدی. ۳۹ اوشان او خمیر امره کی مصر جا اوساده بید نانانی بپختیدی کی تورشن خمیر ناشتی. خمیر تورشن خمیر نزه ییدی چونکی اوشان مصر جا بیرون کوده بید و وخت ناشتیدی کی خوشان راه خوراک حاضر کونید. ۴۰ مدت زماتی کی بنی اسرائیل مصر میان زندگی بوکودیدی، چارصد و سی سال بو. ۴۱ آخری روز چارصد و سی سال بو کی خوداوند توما لشکریان، مصر سرزیمین جا بیرون بامویدی. ۴۲ آن او شبی ایسه کی واستی خوداوند ره حفظ کون، چره کی اوشان مصر جا بیرون باورده. بله، آن هو شبی ایسه کی توما بنی اسرائیل واستی نسل به نسل خوداوند ره حفظ بوکونید.

عیدِ پَسَحِ قانونان

۴۳ خوداوند موسی و ہارونؑ بوگفتہ: «آن عیدِ پَسَحِ قانون ایسہ: ہیٹا بیگانہ اونؑ جا نواؑ بوخوره. ۴۴ غولامؑ زرخرید بعد آنکی ختنہ ببہ، تانہ اونؑ جا بوخوره ۴۵ ولی مہمان یا کارگرؑ روزمزد نوآستی بوخوره. ۴۶ و آستی فقط ایتا خانہ دورون بوخوردہ ببہ؛ ہی ذرہ اونؑ گوشت او خانہ جا بیرون نبرید و ہیٹا جہ اونؑ خاشانؑ نشکنید. ۴۷ ایسرائیلؑ تومامؑ مردومانؑ و آستی ا کارؑ انجام بدید.

۴۸ «اگہ ایتا غریبہ شیمی میان ساکن بوبوستہ و خوایہ خوداوندؑ پَسَحِ انجام بدہ، و آستی اوّل تومامؑ مرداکان و پسرانی کی اہلؑ اونؑ خانہ ایسید ختنہ ببید؛ بازین تانیدی شیمی سرزیمینؑ مردومانؑ مانستن اونؑ دورون شرکت بوکونید. ہیچ مردی کی ختنہ بوبوستہ نی یہ نواؑ اونؑ جا بوخوره. ۴۹ ہمہ تانؑ رہ ایتا قانون نہہ، چی شیمی سرزیمینؑ مردومانؑ، چی غریبہ یانی کی شیمی میان زندگی کونیدی.»

۵۰ پس تومامؑ بنی اسرائیلؑ ہر چیؑ کی خوداوند موسی و ہارونؑ دستور بدہ بو، انجام بدہ یید. ۵۱ و ہو روزؑ دورون خوداوند بنی اسرائیلؑ لشکر لشکر مصرؑ سرزیمینؑ جا بیرون باوردہ.

ارشادِ پسرانؑ تقدیمِ کودن

۱۳ خوداوند موسایؑ بفرمآستہ: ۲ «تومامؑ ارشدؑ زاکانؑ و آستی مرہ تقدیم بوکونی. اوّلی زاکی کی جہ ہر رحمی، ایسرائیلؑ دورون بدونیا آیہ، چی اینسانؑ، چی چارپا، می شینہ.» ۳ بازین موسیؑ مردومؑ بوگفتہ: «ا روزؑ عزیز بدآرید، روزی کی مصرؑ جا بیرون باموید، ینی ہو سرزیمینی کی اونؑ دورون غولام بید، چرہ کی خوداوند خو پور قوتؑ دسؑ امرہ شمرؑ مصرؑ جا بیرون باوردہ. ہیچیؑ تورشؑ خمیرؑ امرہ نوخورید. ۴ ایمرز، ینی ا ماہ آبیبؑ دورون، مصرؑ جا بیرون شیدی. ۵ بازین خوداوند تر برہ سرزیمینؑ کنعانیانؑ، حیثیانؑ، آموریانؑ، جویانؑ و یبوسیآنؑ، ینی سرزیمینی کی شیمی اجدادؑ رہ قسم بوخوردہ بو تر فادہ، ہو سرزیمینی کی اونؑ دورون شیر و عسل جاری ایسہ. بازین ا ماہ دورون، و آستی ا مراسمؑ بہ جا باوری: ۶ ہفت روز نانی کی تورشؑ خمیر نارہ بوخور و ہفتمی روز خوداوندؑ رہ ایتا عید بہ. ۷ او ہفت روزؑ دورون نانی کی تورشؑ خمیر نارہ بوخور. تی ورجا و تی دور و ور نیشانہ پی جہ تورشؑ خمیر پیدا نہ. ۸ او روز تی زاکؑ بوگو: (ا مراسمؑ ا کارؑ و آستی ایسہ کی خوداوند او وختی کی مصرؑ جا بیرون باموم مرہ انجام بدہ.) ۹ آن ایتا نیشانہ مانستن تی دسؑ سر و ایتا یادگاری تی پیشانی سر بہ، کی تر یاد ببہ خوداوندؑ شریعت و آستی تی لبؑ رو بمانہ، چرہ کی خوداوند خو پور قوتؑ دسؑ امرہ تر مصرؑ جا بیرون باوردہ. ۱۰ ا حوکمؑ و آستی ہر سال ہہ موقع انجام بدی.

۱۱ «بازین کی خوداوند ہوطو کی تو و تی اجدادؑ رہ قسم بوخوردہ بو، تر برہ کنعانیانؑ سرزیمینؑ دورون و او سرزیمینؑ تر فادہ، ۱۲ و آستی اوّلی زاکی جہ ہر رحمؑ تقدیمؑ خوداوند بوکونی. جہ تی چارپایانمؑ تومامؑ اوّلی تر زاکانؑ خوداوند شین ایسہ. ۱۳ اولاغؑ اوّلی زاکؑ عوض، ایتا برہ فادنؑ، ولی اگہ فئندی، کورہ اولاغؑ گردنؑ بشکن. جہ شیمی پسرانؑ، ہر ارشدؑ پسرؑ و آستی، فدیہ فادید. ۱۴ اگہ فردا تی زای تر واورسہ: (ا کارانؑ معنی چیسہ؟) بوگو: (خوداوند خو پور قوتؑ دسؑ مرہ، امرؑ مصرؑ جا بیرون باوردہ، ہو سرزیمینؑ کی اونؑ دورون غولام بیم. ۱۵ وختی کی فرعونؑ خو سرسختی امرہ، امرؑ آزادؑ نوکودی، خوداوند مصرؑ تومامؑ اوّلی زاکانؑ، جہ اینسانؑ و چارپا، بوکوشتہ. ہنؑ و آستی یہ کی می حیوانانؑ اوّلی تر زاکیؑ کی ہر رحمؑ جا بدونیا آیہ خوداوندؑ رہ قوربانی کونم و تومامؑ می ارشدؑ پسرانؑ رہ فدیہ فادم.) ۱۶ ا کار ایتا نیشانہ مانستن تی دسؑ سر و ایتا علامت تی پیشانی سر بہ، جہ آنکی خوداوند خو پور قوتؑ دسؑ مرہ، امرؑ مصرؑ جا بیرون باوردہ.»

* ۱۳:۴ اوّلی ماہ سال. باب ۱۲ آیہ ۲ ہم نیگاہ بوکونید کی بعداً ا ماہ نام بوبوستہ «نيسان». * ۱۳:۱۳ ا جملہ دورون «فدیہ» پولی بو کی فادہ ییدی کاهنؑ کی اوشانؑ ارشدؑ پسر زندہ بمانہ (اعداد باب ۱۸ آیہ ۱۶).

خودا بنی اسرائیل و اسی دریا میان را واکونه

۱۷ وختی فرعون بنی اسرائیل آزاد کوده، خودا اوشان جہ رأیی کی فلسطینیان سرزمین جا دوارستی، هیدایت نوکوده، با آنکی نزدیکتر بو، چره کی خودا بوگفته: «نوکونه کی قوم جنگ بیدینید، پشیمان بید و واگردید بیشید مصر.» ۱۸ هن و اسی خودا بنی اسرائیل جہ بیابان را، دریای سورخ طرف هیدایت بوکوده. بنی اسرائیل مصر جا بیرون بوشوید جوری کی جنگ ره آماده بید. ۱۹ موسی، یوسف استخوانان اوساده، چونکی یوسف بنی اسرائیل قسم بده بو و بوگفته بو: «یقین بدانید خوداوند شمر یاری کونه و او وخت می استخوانان شیمی امره جہ آیه ببرید.» ۲۰ پس اوشان «شگوت» جا کوچ بوکودید، «ایتام» دورون، بیابان کنار خیمه بزه بیدی. ۲۱ خوداوند، روز دورون ایتا سوتون ابر میان اوشان جلو حرکت کودی کی رأی اوشان نیشان بده و شب دورون ایتا سوتون آتش میان کی اوشان روشنایی بیخشه. اطوی تانسید شب و روز را بیشید. ۲۲ او سوتون ابر روز دورون و او سوتون آتش شب دورون، جہ قوم چومان جلو دور نبوستیدی.

۱۴

بازین خوداوند موسای دوخواده و بوگفته: ۲ «بنی اسرائیل بوگو کی واگردید و (فی هاحیروت) نزدیک، (مجدل) میان و دریا میان، (بعل صفون) روبرو، دریا کنار خیمه بنید. ۳ فرعون خوره فیکر کونه: بنی اسرائیل بیابان میان گیر دکفتید و سرگردان آرا اورا شوئون دریدی.» ۴ من فرعون دیل سخت کونم و اون، اوشان دونبالسر دکفه. بازین من فرعون و اون تومام لشکریان میان می قودرت و جلال نمایان کونم کی مصری یان بدانید، من خوداوند ایسم.» پس بنی اسرائیل هو کار انجام بده بید.

۵ وختی فرعون، مصر پادشا، بیشناوسته کی بنی اسرائیل فرار بوکودیدی، اون و تومام اون خدمتگوزاران، پشیمان بوستیدی و بوگفتید: «آن ده چی کاری بو کی بوکودیم؟ وهأشتیم قوم اسرائیل بشه و امر خدمت نوکونه!» ۶ پس فرعون فرمان بده کی اون جنگی اراهه باورید و خو لشکر امره را دکفته. ۷ اون شیشصدتا جہ خو بهترین جنگی اراهه یان و تومام دیگر مصر جنگی اراهه یان اوساده، هطویم سردارانی کی اوشان سر سوار بید. ۸ خوداوند فرعون دیل سخت کوده و مصر پادشا بنی اسرائیل دونبالسر دکفه، وختی بی ترس و لرز مصر جا بیرون شوئون دیید. ۹ مصری یان، خوشان تومام اسبان، جنگی اراهه یان، اسب سواران و فرعون سربازان امره بنی اسرائیل دونبالسر دکفتید و نزدیک فی هاحیروت، دریا کنار، بعل صفون روبرو اوشان فارسه بیدی، هویه کی خیمه بزه بید.

۱۰ هطو کی فرعون نزدیک بوستن دبو، بنی اسرائیل خوشان سر راست کودیدی و بیده بید کی مصری یان اوشان دونبال دریدی. پس خیلی بترسه بیدی و خودا دوخوانی بوکودید. ۱۱ موسای بوگفتیدی: «مصر دورون قبر ننه بو کی امر باوردی بیابان دورون کی آیه بیمیریم؟ آن چی کاری بو کی امی امره بوکودی و امر مصر جا بیرون باوردی؟ ۱۲ مصر میان تر نوگفتیم: (امر به حال خودمان بنه کی مصری یان خدمت بوکونیم)؟ امره بهتر بو کی بجای آنکی بیابان میان بیمیریم، مصری یان خدمت بوکونیم.» ۱۳ ولی موسی قوم جواب بده: «نوا ترسنید، اوستوار بشید و خوداوند نجات بیدینید، هو نجاتی کی ایمرور شمره انجام دهه، چونکی مصریانی کی ایمرور دینیدی، ده هیوخت نیدینیدی. ۱۴ خوداوند شمره جنگ کونه؛ شومان آرام بشید.»

۱۵ بازین خوداوند موسای بوگفته: «چره مَر دوخوانی؟ بنی اسرائیل بوگو را دکفید ۱۶ و تو تی عصای راست کون و تی دس دریا سر دراز کون و اون و آشکاف کی بنی اسرائیل بتانه دریا میان خوشک زیمین سر دوارید. ۱۷ من مصری یان دیل سخت کونم کی اوشان دونبالسر بیشید. بازین من فرعون و اون لشکریان و اراهه یان و اسب سواران امره کاری کونم کی می جلال نمایان کونم. ۱۸ وختی من فرعون و اون اراهه یان و اسب سواران امره کاری کونم کی می جلال نمایان کونم، مصری یان حالی به کی من خوداوند ایسم.»

۱۹ او وخت خودا فرشته کی بنی اسرائیل لشکریان جلو حرکت کودی خو جای عوض کوده بوشو اوشان پوشت سر و ابر سوتونم جہ اوشان جلو خو جای عوض کوده بوشو اوشان پوشت سر ۲۰ و مصر لشکریان و بنی اسرائیل میان قرار بیگفته. تومام شب ابر بنی اسرائیل طرف روشن کوده ولی فرعون لشکریان طرف تاریک کوده؛ پس اوشان تومام شب نتانسید همدیگر نزدیک بید. ۲۱ بازین موسی خو دس دریا سر دراز کوده، خوداوند تومام شب ایتا توند باا امره کی شرق جا اوسه کوده آبان پس بزه و دریای خوشک کوده. آبان و آشکافتیدی ۲۲ و بنی اسرائیل دریا میان خوشکی سر دوارستیدی و آب دیوار مانستن اوشان اطرف اوطرف راست بوسته بو. ۲۳ مصری یان، خوشان اسبان و اراهه یان و اسب سواران امره اوشان دونبال کودیدی و بوشویدی دریا دورون. ۲۴ صُب دم خوداوند جہ سوتونی کی ابر و آتش جا بو، مصر لشکریان فندرسته و اوشان انتریک بوکوده کی سرگردان بید. ۲۵ اوشان اراهه یان چرخان بکنده

کی سخت را بیشید. پس مصری یان بوگفتیدی: «بایید بنی اسرائیل جا فرار بوکونیم چونکی خوداوند، اوشان و اسی مصر امره جنگستن دره.»

۲۶ بازین خوداوند موسای بوگفته: «تی دس دریا سر دراز کون کی آب واگرده فیوه مصری یان و اوشان ارابه یان و سواران سر.» ۲۷ موسی خو دس دریا سر دراز کوده و خورشید بیرون امون دوبو کی آب واگردسته خو جا سر. خوداوند مصریانی کی فرار کون دیبید دریا میان غرق کوده. ۲۸ دریا آب واگردسته خو جا سر و ارابه یان و اسب سواران نینی فرعون تومام لشکریان کی اوشان دونبال بامو بید، بوشوید آب جیر. حتی ایتا مصری یم زنده نمأنسته. ۲۹ ولی بنی اسرائیل دریا دورون خوشک زیمین سر دوارستید و آب دیوار مأنستن اوشان اطرف او طرف راست بوسته بو. ۳۰ پس خوداوند او روز بنی اسرائیل مصریان دس جا نجات بده و اوشان، مصریان جنازه یان کی دریا کنار کفته بید، بیدهیدی. ۳۱ وختی بنی اسرائیل خوداوند قودرت بیدهیدی کی ضد مصری یان عمل کودی، خوداوند جا بترسه یید و اون و اون خدمتگوزار، موسای، ایمان باوردید.

موسی سرود

بازین موسی و بنی اسرائیل خوداوند ره اطوی سرود بخواندیدی:

«خوداوند ره سرود خوانم

کی جلال امره پیروز بوسته؛

اسب سواران امره

دوکوده دریا دورون.

۲ خوداوند می قوت و سرود ایسه،

اون می نجات بو بوسته.

اون می خودایه، پس اون پرستش کونم؛

می آبااجداد خودا ایسه، پس اون جلال دهم.

۳ خوداوند دلیره،

اون نام یهوه ایسه.

۴ «فرعون لشکر و جنگی ارابه یان

دوکوده دریا دورون.

فرعون پیله سرداران

دریای سورخ میان دمردیدی.

۵ اوشان بوشویدی جولف آبان جیر؛

سنگ مأنستن بوشویدی دریا تان.

۶ تی راست دس، آی خوداوند،

قوت و اسی پور جلال ایسه.

تی راست دس، آی خوداوند،

دوشمنان دورسنه.

۷ تی جلال عظمت امره

اوشانی کی تی ضد بید، نابود کودی،

تی غضب آتش اوسه کودی

کی اوشان کولوش مأنستن بوسوجانه.

۸ تی نفس امره

آبان سربسر بوجور باموید.

موجدار آبان دیوار مأنستن راست بوستید؛

دریا وسط جولف آبان یخ مأنستن خوشان جا سر بئسه ییدی.

۹ دوشمن بوگفته:

اوشان دونهال کونم و گیرم.
اوشان مال و منال تقسیم کونم،
و اوشان جا ستر بم.

می شمشیر فاکشم
و می دس امره اوشان هلاک کونم.

۱۰ ولی تی نفس امره

اوشان دریا آب جیر بیردی.

همه تان سرب مانستن

بوشویدی موج دار جولف دریا دورون دمردیدی.

۱۱ «آی خوداوند، جه تومام خودایانی کی مردوم قوبیل دأریدی، کویتا تی مانستن ایسه؟
کویتا تر مانه،

تو کی تی قدوسیت عظیم ایسه،

تی جلال مهیب ایسه

و پيله عجیب کاران کونی؟

۱۲ تی راست دس دراز کودی

و زمین امی دوشمنان فورسته.

۱۳ «قومی کی آزاد کودی،

تی موجب همیشگی امره هیدایت بوکودی

و اوشان تی قودرت امره به تی موقدس جایگاه رانمایی بوکودی.

۱۴ دیگر قومان بیشتاوستیدی و اوشان جان پرکستی؛

فلسطینیان دیل ترس دکفته.

۱۵ آدوم رهبران وحشت بوکودیدی،

موآب پيله کسان بپرکستیدی

و کنعانیان دیل فوؤسته.

۱۶ اوشان وجود دورون ترس و وحشت دکفته؛

تی دس قوت و آسی سنگ مانستن خوشان جا سر بئسه ییدی

تا کی تی قوم، آی خوداوند،

قومی کی تو آزاد کودی کی تی شین ببه، دوارستید.

۱۷ تو اوشان بودورون آوری

کی تی کوه سر بینیشانی، هو کوهی کی تی میراث ایسه،

جایی کی تو، آی خوداوند، تی جایگاه چاکودی

ینی هو موقدس جایگای کی تی دسان امره بر پا بوکودی.

۱۸ خوداوند، پادشایی کونه تا ابدالاباد.»

۱۹ وختی فرعون اسبان، اراهیان و اسب سواران بوشویدی دریا دورون، خوداوند آب و اگر دانه اوشان سر ولی بنی اسرائیل دریا دورون خوشک زمین سر دوارستید.

۲۰ بآزین مریم، هارون خاخور کی نبیه بو، خو دف بدس گرفته و تومام زنأکان دف بدس، رقص کونان اون دونبالسر بیرون باموید. ۲۱ مریم اوشان ره اطویی سرود بخوانده:

«خوداوند ره سرود بخوانید،

چونکی خو جلال امره پیروز بوسته؛

اسب، اسب سوارِ آمره
دوکوده دریا دورون.

خوداوند تلخ آب شیرین کونه

۲۲ موسی بنی اسرائیل دریای سورخ جا رد کوده تا فارسه ییدی بیابان «شور». اوشان سه روز بیابان میان را بوشوید بدون آنکی آب بیافید. ۲۳ بازین فارسه ییدی «ماره» ولی اویه آب تلخ بو و نتانستیدی اون بوخورید. هن و اسی او مکان «ماره» نام بنه ییدی. ۲۴ پس بنی اسرائیل موسی جلو شکایت بوکودیدی و بوگفتیدی: «جه کویه آب باوریم بوخوریم؟» ۲۵ موسی خودا دوخوانی بوکوده و خوداوند موسای ایتا تیکه چوب نیشان بده. موسی او چوب اوساده تاوده آب دورون و آب شیرین بوسته.

اویه خوداوند ایتا فریضه و حوکم اوشان فاده و اطوی اوشان ایمتحان بوکوده ۲۶ و بوگفته: «اگه هر چی من، ینی یهوه، شیمی خودا، بفرمایم خب گوش بوکونید و اونچی کی دوروست دأنم، بجا باورید و اگه می حوکمان بشتاوید و می فریضه یان حفظ بوکونید، منم هیچ کودام او مرضان کی مصریان سر باوردم شیمی سر ناورم، چونکی من یهوه ایسم، کی شمر شفا دهه». ۲۷ بازین اوشان فارسه ییدی «ایلیم»، کی اویه دوازده تا چشمه ی آب و هفتاد تا خرما دار وجود داشتی و هویه آب کنار خیمه بزه ییدی.

خودا خو قوم خوراک دهه

۱۶ تومام بنی اسرائیلی یان جه ایلیم کوچ بوکودیدی و پونزدهمی روز جه دوومی ماه کی مصر جا بیرون بامو بید، فارسه ییدی بیابان «سین» کی «ایلیم» و «سینا» میان نه بو. ۲ هویه بیابان میان تومام قوم بنی اسرائیل موسی و هارون جلو شکایت بوکودیدی ۳ و بوگفتیدی: «ایکاش خوداوند آمر مصر سرزمین میان بوکوشته بی، اویه گوشت تیان ورجا نیشتم و غذا مره ستر بوستیم ولی شومان آمر باوردیدی بیابان میان کی تومام اجماعت ویشتایی بوکوشید».

۴ بازین خوداوند موسای بوگفته: «من آسمان جا شمره خوراک وارانم. قوم هر روز بیشید بیرون و اونقدری کی هو روز ره نیاز داره نان اوچینه. اطوی اوشان ایمتحان کونم کی بیدینم می فرمان بجا اوریدی یا نه. ۵ شیشمی روز کی شیدی خوشان روز نیاز اوچینید، و استی دو برابر روزان دیگر جم کونید». ۶ پس موسی و هارون تومام بنی اسرائیل بوگفتیدی: «ایمروز غروب فامیدی اونی کی شمر مصر جا بیرون باورده خوداوند ایسه ۷ و فردا صب خوداوند جلال دینیدی، چونکی اون، شکایتی کی اون جا بوکودیدی، بشتاوسته. امان کیسیم کی شومان امی جا گله و شکایت بوکونید؟» ۸ موسی بوگفته: «خوداوند، هر روز غروب گوشت و هر روز صب نان شمر فاده کی بوخورید و ستر بید، چونکی خوداوند شیمی گله و شکایت بشتاوسته. امان کیسیم کی شومان امی جا گله و شکایت کونیدی؟ شومان امی جا شکایت نوکودن دریدی بلکی کرا خوداوند جا شکایت کودن دریدی».

۹ بازین موسی، هارون بوگفته: «تومام قوم بنی اسرائیل بوگو: (بایید خوداوند حوضور، چره کی شیمی گله و شکایت بشتاوسته)». ۱۰ هوطو کی هارون تومام قوم بنی اسرائیل آمره گب زن دوو و اوشانم بیابان طرف فندرستیدی، ایدفعه یی خوداوند جلال ابر میان نمایان بوسته. ۱۱ خوداوند موسای بوگفته: ۱۲ «من بنی اسرائیل گله و شکایت بشتاوستم. اوشان بوگو: (غروب دم گوشت خوریدی و صب شمره نان فراهم کونم کی ستر بید. او وخت فامیدی، من یهوه، شیمی خودا ایسم)».

۱۳ غروب دم ایتا عالمه بدبدو* پر بزه ییدی بامویدی اردوگاه زمین سیا بوکودیدی: صب شورم اردوگاه دور و ور بینشته. ۱۴ وختی او شورم بوخار بوبوسته، نازک چیزانی ورف دانه یان مانستن بیابان میان زمین سر بمانسته. ۱۵ وختی بنی اسرائیل اوشان بیده ییدی، ناستیدی چی ایسه، پس کس کس واورسه ییدی: «آن ده چیسه؟» موسی اوشان بوگفته: «آن او نانی ایسه کی خوداوند شمر فاده کی بوخورید. ۱۶ خوداوند اطوی فرمان بده: (هر کس خو اهل و عیال اندازه اوچینه، هر نفر ره کی اون خیمه دورون زندگی کونه، ایتا پیمان شین اوسانه!)» ۱۷ بنی اسرائیل هه کار

بوکودید؛ بعضی یان ویشتر اوچه ییدی، بعضی یان کمتر. ۱۸ وختی پیمانه آمره اندازه بیگیتید، اونی کی ویشتر اوساده بو ایضافه ناشتی و اونی کی کمتر اوساده بو کم ناشتی. هر کس خو اهل و عیال اندازه اوساده. ۱۹ موسی اوشان بوگفته: «هیکس نوأ چیزی جِه اون تا صُب بداره.» ۲۰ بعضی یان موسی گب گوش نوکودیدی و ایچه بدأشتیدی کی صُب بوخورد، ولی اون بو دکفته و کلم کوده. پس موسای اوشان و آسی غیظ گیفته. ۲۱ بازین هر کس هر روز صُب خو اهل و عیال اندازه اوچه یی و وختی آفتاب گرم دکفتی، بقیه آب بوستی. ۲۲ شیشمی روز اوشان دو برابر اوچه ییدی، هر کس ره دو پیمانه. بازین قوم پيله کسان بامویدی موسی و أخبر کودید. ۲۳ موسی اوشان بوگفته: «خوداوند اطوی بفرمأسته: (فردا، روز ایستراحت ایسه، کی وأستی خوداوند شبات موقدس بدأرید. پس ایمرور هر چقدر کی لازمه بیچید و آپیژ بوکونید و هر چی زیاد بامو بنید کنار فردا ره.)» ۲۴ هوطو کی موسی دستور بده بو، اون بنه ییدی فردا ره، ولی نه کلم کوده، نه بو دکفته. ۲۵ موسی بوگفته: «ایمرور اون جا بوخورد چره کی خوداوند شبات روز ایسه. ایمرور ده بیابان میان خوراک پیدا نوکونیدی. ۲۶ شیش روز اون اوچینید ولی هفتمی روز کی شبات ایسه هیچی ننه.» ۲۷ بعضی جِه مردوم موسی گب گوش نوکودیدی و هفتمی روز بوشویدی بیابان میان کی خوراک اوچینید ولی هیچی پیدا نوکودیدی.

۲۸ او وخت خوداوند موسای بوگفته: «شومان تا کی می احکام و دستوران جا نافرمانی کونیدی؟» ۲۹ به یاد بدأرید کی من شبات روز شمر فادم؛ هن و آسی شیشمی روز شمر دو برابر خوراک فادم. پس هفتمی روز هر جا کی ایسه ییدی هویه بسید؛ هیچ کس جِه اویه دور نه. ۳۰ پس قوم هفتمی روز ایستراحت بوکودید. ۳۱ بنی اسرائیل او خوراک «مئا» نام بنه. مئا گیشنیژ دانه مانستن بو کی عسلی کلوجه مزه داشتی. ۳۲ موسی بوگفته: «خوداوند اطوی فرمان بده: (ایتا پیمانه مئا اوسانید و نسل اندر نسل اون حفظ بوکونید، کی اوشان او نانی کی بیابان دورون شیمی خوردن و آسی فراهم بوکودم، بیدیند هو وختی کی شمر مصر جا بیرون باوردم.)» ۳۳ بازین موسی هارون بوگفته: «ایتا ظرف اوسان و ایتا پیمانه مئا دوکون اون دورون و اون خوداوند حوضور ببر کی نسل اندر نسل نگهداری بیه.» ۳۴ هوطو کی موسی بوگفته بو، هارون ظرف مئای صوندوق عهد کنار بنه کی نگهداری بیه. ۳۵ بنی اسرائیل چل سال مئا خوردیدی تا کی فارسه ییدی ایتا سرزمین آباد. ینی تا کنعان مرز فارسه ییدی اوشان خوراک مئا بو. ۳۶ ایتا پیمانه «عومر» گفتیدی کی ده عومر یک «ایفه» بو.

خوداوند خو قوم صخره دیل جا آب دهه

توما قوم بنی اسرائیل بیابان «سین» جا کوچ بوکودیدی و هوطو کی خوداوند بوگفته بو، جا به جا سفر کودیدی و شویدی. اوشان رفیدیم دورون خیمه بزه ییدی ولی اویه آب ننه بو کی قوم بوخورد. ۲ پس جنگ و جدال آمره موسای بوگفتیدی: «امر آب فادن کی بوخوریم!» موسی اوشان بوگفته: «چره می آمره جنگ و جدال کونیدی؟ چره خوداوند ایمتحان کون دریدی؟» ۳ ولی قوم کی اوشان خیلی تشنه بو، موسی جا شکایت بوکودیدی و بوگفتیدی: «چره امر امی زاکان و امی حیوانان آمره مصر جا بیرون باوردی کی آیه بیابان میان تشنگی بوکوشی؟» ۴ موسی خودا دوخوانی بوکوده و فریاد بزه: «ا قوم آمره چی بوکونم؟ ده نزدیکه مر سنگسار بوکونید.» ۵ خوداوند موسای بوگفته: «چن نفر جِه قوم پيله کسان تی آمره اوسان پیش دکف بوشو و او عصایی کی نیل روخان بزه یی بدس گیر. ۶ بازین من اویه تی جلو حوریب او صخره سر ایسم. تی عصا آمره صخره بزن کی آب بیرون بایه و قوم بوخورید.» پس موسی قوم پيله کسان چومان جلو، هه کار بوکوده. ۷ موسی او مکان «مسه» و «مریبه» نام بنه چونکی بنی اسرائیل اویه موسی آمره جنگ و جدال بوکودیدی و خوداوند ایمتحان بوکودیدی و بوگفتیدی: «خوداوند امی آمره ایسه یا نه؟»

۳۱:۱۶ «مئا» کلمه عبری «من هو» آمره ارتباط داره، کی اون معنی به: «آن چی ایسه؟» آیه ۱۵ هم بخوانید. * ۱۷:۷ «مسه» ینی «آزمایش». * ۱۷:۷ «مریبه» ینی «مجادله».

عمالیقیان شکست خوردیدی

۸ بازین عمالیقیان بامویدی و رفیدیم دورون اسرائیل امره بجنگستیدی. ۹ موسی یوشع بوگفته: «مردا کانی اینتخاب بوکون و اوشان امره بوشو عمالیقیان مره بجنگ. فردا من خوداوند عصای بدس گیرم و تپه جور بپا ایسم.» ۱۰ پس یوشع، هوطو کی موسی بوگفته بو، بوشو کی عمالیقیان امره بجنگه و هو موقع موسی، هارون و حور بوشویدی تپه جور. ۱۱ هر وخت موسی خو دسان بوجور گیفتی، اسرائیل پیروز بوستی و هر وخت خو دسان بیجیر آوردی، عمالیقیان پیروز بوستید. ۱۲ ولی موسی دسان خسته بوستید. پس ایتا سنگ اوسادید، موسی جیر بنه یید کی اون سر بینیشینه. حور و هارون موسی طرف او طرف بشه یید و اون دسان بداشتید. اطوی موسی دسان تا غروب دم بوجور بمأنسته ۱۳ و یوشع، شمشیر امره عمالیق لشکر پیروز بوبوسته. ۱۴ او وخت خوداوند موسای بوگفته: «آن کیتاب دورون بینویس کی همه تان ره یادگار بمأنه و یوشع گوش دورون بخوان چره کی من عمالیق تومام آسمان جیر کاملاً جه نام تاوادم.» ۱۵ بازین موسی ایتا قوربانگاه چاگوده و اون «یهوه نیسی» نام بنه، ینی «خوداوند می پرچم ایسه» ۱۶ و بوگفته: «خوداوند نسل به نسل عمالیق امره جنگه، چره کی اون ایتا دس بر ضد خوداوند تخت ایسه.»

پترون و موسی

۱۸ پترون، کی مدیان کاهن و موسی زن پتر بو، تومام کارانی کی خودا موسی و اون قوم ره انجام بده و آنکی چوطوی خوداوند بنی اسرائیل مصر جا بیرون باورده، بیشتاوسته. ۲ بعد آنکی موسی خو زن، صقوره ای اوسه کوده، ۳ اون زن پتر، پترون، صقوره ای خو خیمه دورون جا بده، ۴ هطویم اون دوتا پسران، کی ایتا جه اوشان نام جرشوم* بو چونکی موسی بوگفته بو: «سرزمین غربت دورون بیگانه ییم» و اویتا نام ایلعازر* بو چونکی موسی بوگفته بو: «می پتر خودا مری یاری بوکوده و فرعون شمشیر جا نجات بده.»

۵ پترون، موسی زن پتر موسی زن و دوتا پسران امره بامویدی بیابان میان هویه کی موسی خودا کوه ورجا خیمه بزه بو. ۶ پترون موسی ره پیغام اوسه کوده بو کی: «من پترون، تی زن پتر، تی زن و اون دوتا پسران امره امون دریم تی ورجا.» ۷ پس موسی بوشو خو زن پتر پیشواز، اون تعظیم بوکوده و اون ماچی بده. بازین همدیگر حال جا واورسه ییدی و بوشویدی خیمه دورون. ۸ موسی تومام اونچی کی خوداوند اسرائیل و اسی فرعون و مصریان امره بوکوده بو خو زن پتر ره واگویا بوکوده، هطویم تومام سختیانی کی را دورون اوشان سر بامو بو و چوطو خوداوند اوشان نجات بده. ۹ پترون همه ای او خبیان و اسی کی خوداوند اسرائیل ره انجام بده بو کی اوشان مصریان دس جا نجات بده، خیلی خوشحال بوسته ۱۰ و بوگفته: «متبارک ببه خوداوند، کی شمر مصری یان و فرعون دس جا نجات بده و قوم جه مصریان دس جیر آزاد کوده. ۱۱ الان مری حالی بوبوسته کی خوداوند جه الباقی خودایان پيله تر ایسه، چونکی او کسانی کی بنی اسرائیل امره غرور مری رفتار بوکودید، خودا اوشان سر ا بلایان باورده.»

۱۲ هن و اسی پترون، موسی زن پتر، خوداوند ره ایتا قوربانی، سوجانش و اسی و دیگر قوربانیان تقدیم بوکوده. بازین هارون و تومام قوم پيله کسان بامویدی و موسی زن پتر امره خوداوند حضور غذا بوخوردید. ۱۳ فردا روز ره، موسی بینشته کی مردوم شکایتان رسیدگی بوکونه. اوشانم صب تا غروب اون دور کودیدی. ۱۴ وختی کی موسی زن پتر تومام کارانی کی موسی قوم ره انجام دتن دبو بیده، بوگفته: «آن ده چی کاری ایسه کی تو قوم ره کونی؟ چره تو تنهایی اویه نیشینی و قوم جه صب تا غروب تر دور کونیدی؟» ۱۵ موسی واگردسته خو زن پتر بوگفته: «مردوم آیدی می ورجا کی خودا ایراده واورسید. ۱۶ هر وخت اوشان میان اختلاف پیش آیه، قضاوت و اسی آیدی می ورجا، منم خودا احکام و قوانین اوشان یاد دهم.» ۱۷ موسی زن پتر بوگفته: «تی کار خب نی یه. ۱۸ حتمن تو و ا مردومی کی تی ورجا آیدی ره رمق نمأنه. ا کار تره خیلی سنگینه. تو اینفری نتانی تومام ا کاران انجام بدی. ۱۹ هسا می گبان گوش بدن، تر ایتا نصیحت کونم و خودا تی امره ببه. تو مردوم و اسی بوشو خوداوند حضور کی اوشان اختلافان بیگی. ۲۰ اون احکام و قوانین اوشان یاد بدن و زندگی را و رسم اوشان نیشان بدن کی چی و ا بوکونید. ۲۱ و جه تومام قوم، کاردان مردا کانی اینتخاب بوکون کی خودا ترس و امانتدار ایسیدی و نوزول خوری جا بیزاریدی.»

* ۱۶:۱۷ آ کلمه ای ترجمه تانه تخت یا پرچم ببه. * ۲:۱۸ احتمالاً موسی خو خانواده ای امنیت و اسی اوسه کوده (خروج باب ۴ آیه ۲۴ تا ۲۶). * ۳:۱۸ «جرشوم» ینی آیه غریبه ایسم. * ۴:۱۸ «ایلعازر» ینی خودا می یاری کننده ایسه.

اوشان رئیس چاکون گوروہانی رہ کی ہیزار، صد، پنجا و ده نفر ایسید۔ ۲۲ اوشان تومام وخت مردوم رہ قضاوت بوکونید۔ پیلہ شکایتان باورید تی ورجا ولی کوجہ کاران خودشان انجام بدید۔ اٹوی تی بار سبوکتر بہ، چرہ کی اوشان تر کومک کونیدی۔ ۲۳ دوعا کونم خودایم ہہ فرمان بدہ و اگہ ہہ کار بوکونی، بازین تانی پابرجا بئی و تومام ا مردوم سلامتی امرہ شیدی بخانہ۔»

۲۴ موسیٰ خو زن پتر گبان گوش بوکودہ و ہر چی کی اون بوگفتہ بو انجام بدہ۔ ۲۵ جہ تومام ایسرائیل کاردان مرداکانی ایتخاب بوکودہ و اوشان گوروہانی و اسی کی ہیزار، صد، پنجا و ده نفر بید، رئیس چاکودہ۔ ۲۶ اوشان تومام وخت مردوم رہ قضاوت کودیدی۔ پیلہ شکایتان موسیٰ ورجا اوردیدی ولی کوجہ کاران خودشان انجام دیدی۔ ۲۷ بازین موسیٰ خو زن پتر اوسہ کودہ، اونم واگردستہ بوشو خودش سرزیمین۔

کوة سینا

بعد انکی بنی اسرائیل سرزیمین مصر جا بیرون بامو بید، دو ماہ بوگودشتہ بو* کی ہو روز فارسہ ییدی بیابان «سینا»۔ ۲ اوشان «رفیدی» جا کوچ بوکودیدی، فارسہ ییدی بیابان سینا و ہو بیابان میان کوة سینا جلو خیمہ بزه ییدی۔ ۳ بازین موسیٰ بوشو کوه جور خوداوند ورجا و خوداوند او جور موسای دوخوادہ و بوگفتہ: «تو و اٹوی یعقوب زاکان یینی بنی اسرائیل بیگی: ۴ شومان بیدہ ییدی کی من مصریان امرہ چی بوکودم و چوطوی ایتا عقاب مانستن کی خو جوجہ یان خو بال و پر سر برہ، شمر اوسادم باوردم می ورجا۔ ۵ ہسا اگہ می صدای خب گوش بوکونید و می عہد و پیمان حفظ بوکونید، تومام قومان میان شومان می گنج خاص بیدی، چونکی تومام دونیا می شینہ۔ ۶ شومان مرہ ایتا مملکت جہ کاهنان و ایتا قوم موقدس بیدی، ان او گبان ایسہ کی تو و بنی اسرائیل بیگی۔»

۷ بازین موسیٰ بیجیر بامو و تومام قوم پیلہ کسان دوخوادہ و ہر چی کی خوداوند دستور بدہ بو اوشان رہ واگویا بوکودہ۔ ۸ تومام قوم بوگفتیدی: «ہر چی خوداوند بفرماستہ، امان انجام دیہیمی۔» پس موسیٰ قوم جواب خوداوند رہ واگویا بوکودہ ۹ و خوداوند موسای بوگفتہ: «ہسا من غلیظ ابر میان ایم تی ورجا کی قوم بیشتاؤید من تی امرہ گب زنن درم و ہمیشہ تی گبان باور بوکونید۔» بازین موسیٰ خوداوند جہ قوم گبان و آخر کودہ۔

۱۰ خوداوند موسای بوگفتہ: «بوشو قوم ورجا و اوشان ایمروز و فردا تقدیس بوکون و اوشان بوگو خوشان لیاسان بوشورید ۱۱ و سومی روز آمادہ ببید، چرہ کی ہو روز دورون خوداوند تومام مردوم چومان جلو کوة سینا سر نوزول کونہ۔ ۱۲ کوة دور ایتا مرز تعین بوکون و قوم بوگو: (شیمی حواس بمانہ کی نیشید کوه جور یا حتی اون دامنه دس نزنید۔ ہر کس کوی دس بزنہ، و بوکوشید۔ ۱۳ چی اینسان، چی حیوان، ہر چی بہ نو زندہ بمانہ۔ اون و سنگسار یا تیرواران بہ و ہیکس نو اون دس بزنہ) فقط وختی کرنا بزه بہ، اوشان تانیدی بیشید کوه جور۔»

۱۴ بعد انکی موسیٰ جہ کوه قوم ورجا بیجیر بامو، اوشان تقدیس بوکودہ و اوشان خوشان لیاسان بوشوستید۔ ۱۵ او وخت قوم بوگفتہ: «شمر سومی روز و اسی آمادہ کونید! شیمی ہمسران امرہ ہمبستر نیید۔»

۱۶ سومی روز صُب گورخانہ بزه، غلیظ ابر کوه جور نمایان بوستہ و کرنا صدای بولند بیشتاؤستہ بوبوستہ، جوری کی تومام قوم کی اردوگاہ میان ایسہ بید ترس جا بیرکستیدی۔ ۱۷ موسیٰ قوم خو امرہ اردوگاہ جا بیرون ببردہ کی بیشید خوداوند پیشواز و اوشان کوه دامنه جیر حاضر بئسہ ییدی۔ ۱۸ دود کوی بپوشانہ بو چونکی خوداوند آتش میان بامو بو کوه جور و اون دود کورہ دود مانستن بوجور شویی و کوه ہمہ جا بہ لرزہ دکفتہ۔ ۱۹ کرنا صدا زیادتر و زیادتر بوستی، موسیٰ گب زہی و خوداوند، صدا امرہ جواب دیی۔

۲۰ خوداوند کوة سینا سر نوزول بوکودہ و موسای دوخوادہ کوه جور و موسیٰ بوشو۔ ۲۱ بازین خوداوند موسای بوگفتہ: «بوشو بیجیر قوم ہوشدار بدہ کی نوکونہ می دئن و اسی جہ او مرز جلو تر بااید و خیلی یان ہلاک بید۔ ۲۲ حتی کاهنانی کی مر نزدیک بیدی و خوشان تقدیس بوکونید نوکونہ اوشان ہلاک کونم۔»

۲۳ موسیٰ خوداوند بوگفتہ: «مردوم تانیدی بااید کوة سینا جور چونکی تو امر ہوشدار امرہ بوگفتی: (ایتا مرز کوة جیر تعین بوکونید و اون موقدس بدانید)۔» ۲۴ خوداوند جواب بدہ: «بوشو بیجیر ہارون تی امرہ باور بوجور، ولی

* ۱:۱۹ خیلی جہ متخصصان ہمدیگر امرہ ہمدیلید کی عبری زوان دورون ا اصطلاح معنی «اولی روز جہ سومی ماہ» ایسہ، یینی انکی دو ماہ بوگودشتہ۔

کاهنان و قوم مرّ نزدیک بوستن و اسی جّہ او مرز جُلوتر نأیید، نوکونه کی اوشان هلاک کونم.» ۲۵ پس موسی جّہ کوه بیجیر بامو و همه چیّ اوشان رِه واگویا بوکوده.

ده فرمان

بأزین خدا اَطو بوگفته:

۲ «من یهوه، تی خودا ایسم کی تر مصر جا، ینی هو سرزیمینی کی شومان اون دورون غولام بید، بیرون بأوردم.

۳ «تو خودایان دیگرى بجز من نوا بداری.

۴ «هیچ بُتی تره نوا چاکودن ینی شکل هیچ کودام جّہ او چیزانی کی آسمان میان، زیمین سر یا زیر زیمینی آبان دورون نهّه. ۵ اوشان سوجده و عیبادت نوکون، چونکی من، یهوه، تی خودا ایسم کی تی سر غیرت دارم کی پتران تقصیران موجازات، اوشان زاکان و حتی سومی و چارمی نسل هوشانی کی مر بد داریدی، فارسانم ۶ ولی کسانى کی مر دوس داریدی و می دستوران بجا آوریدی، تا هیزار نسل موحبت کونم. ۷ «یهوه، تی خودا نام بیخودی ایستفاده نوکون، چونکی خوداوند هر کس کی اون نام بیخودی ایستفاده بوکونه، موجازات کونه.

۸ «شبات روز بیاد بدار و اون موقدس بدار. ۹ شیش روز تانی کار بوکونی و توما تى کاران انجام بدی. ۱۰ ولی هفتمی روز شبات ایسه کی یهوه، تی خودا تعیین بوکوده. اون دورون تو، تی پسر، تی دختر، تی غولام، تی کنیز، تی چارپایان و هر غریبی کی شیمی شهران دورون ایسه، هیچ کاری نوکونید. ۱۱ چونکی خوداوند شیش روز دورون آسمان و زیمین و دریا و هر چیّ کی اوشان میان وجود داره، خلق بوکوده ولی هفتمی روز خو کار جا آرام بیگفته. هن و اسی خوداوند شبات روز برکت بده و تقدیس بوکوده.

۱۲ «تی پتر و مار احترام بنه تا او سرزیمین میان کی یهوه، تی خودا تر بخشه، عمر درازی بداری.

۱۳ «قتل نوکون.

۱۴ «زنا نوکون.

۱۵ «دوزدی نوکون.

۱۶ «دیگران ضد دورغ شهادت ندن.

۱۷ «دیگران خانه چوم نوا داشتن کی تیشین به. اوشان زن یا غولام و کنیز، یا گاب و اولاغ و هرچیّ کی داریدی، طما نوکون.»

۱۸ وختی قوم گورخانه بیدهیدی و کرنا صدای بشتاوستیدی و کو بیدهیدی کی دود اون همه جای بیگفته بو، ترس جا بپرکستیدی. اوشان دور بئسهیدی ۱۹ و موسای بوگفتیدی: «تو خودت امی امره گب بزن و امان گوش دیهیمی. ولی خودا امی امره گب نزنه کی میریمی.» ۲۰ موسی قوم بوگفته: «نترسید. خوداوند بامو شمرا ایمتحن بوکونه کی اون ترس شیمی دیل دورون بمانه و گونا نوکونید.» ۲۱ پس قوم هو به بئسهید و موسی او غلیظ ابر کی خوداوند اون میان ایسه بوی، نزدیک بوسته.